

Department of Sociology University of Colombo

Social Sciences and Humanities in the Digital Age and in Pandemic Times

Annual Research Symposium 2021

Book of Abstracts



Annual Research Symposium 2021

on

Social Sciences and Humanities in the Digital Age and in Pandemic Times

Book of Abstracts

Department of Sociology, Faculty of Arts, University of Colombo

26th March 2021

Annual Research Symposium of the Department of Sociology ISBN: ISBN 978 – 955 – 703 – 099 – 9 Bar Code: 9 789557030999 Department of Sociology University of Colombo, Sri Lanka

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, store and transmitted in any form, or by any means without prior written permission from the editors. The views expressed in the individual papers are of the individual authors. The editors are not liable to anyone for any loss or damage caused by any error or omission in the papers, whether such error or omission is the result of negligence or any other cause. All and such liability is disclaimed. The reader should verify the applicability of the information to particular situations and check the references prior to any reliance thereupon. Since the information contained in the book is multidisciplinary and professional in nature, the readeris urged to consult with an appropriate licensed professional prior to taking any action or making any interpretation that is within the realm of a licensed professional practice.

Department of Sociology Faculty of Arts University of Colombo Colombo 03 Sri Lanka

Enquires:

Tel: 00942500452

Fax: 00942500452

Email: info@soc.cmb.ac.lk

Symposium Organization

Panel of Abstract Reviewers

Senior Prof. Premakumara de Silva Senior Prof. Subhangi M. K. Herath Prof. Amala De Silva Prof. Farzana Haniffa Prof. Chandani Liyanage Prof. Iresha Lakshman Dr. Dilrukshi Abeysinghe Dr. Nishara Fernando Dr. M. T. M. Mahees Dr. J. B. Pathirage Dr. Tharindi Udalagama Dr. S. Nananayakkara Mr. Anthonymuttu Robinson

Abstract Coordination Committee

Ms. C. P. M. Gunawardana Ms. M. Harshani Wasana Fernando Ms. Supeshala S. Rathnayaka

Language Editing Committee

Prof. Gameela Samarasinghe Prof. Iresha Lakshman Dr. Tharindi Udalagama Ms. Anuradha Senanayake Mr. M.A.D. Madhushanka Ms. M. Harshani Wasana Fernando

Logistics Committee

Dr. Tharindi Udalagama Ms. A. C. Senanayake Mr. M.A.D. Madhushanka Ms. Supeshala S. Rathnayaka Ms. Y.M.M. Sarangi Ms. T.M.F. Wazeema

Media and Publicity Committee

W. S. N. Siriwardhana

Table of Contents

- Acknowledgments
- Massage from the Vice Chancellor, University of Colombo
- Massage from the Dean, Faculty of Arts, University of Colombo
- Massage from the Head of the Department/ Symposium Chair, Department of Sociology, Faculty of Arts, University of Colombo
- Massage from the Chair Proffesor, Department of Sociology, Faculty of Arts, University of Colombo
- Keynote Address (Abstract), Benjamin Schonthal, Professor of Buddhist Studies at the University of Otago, New Zealand

Abstracts

- Major Challenges of Online Learning: the Experience of Students of Atulugama Schools.
- කොවිඩ් 19 වසංගතය හමුවේ මාර්ගගත ඉගැන්වීම් කි්යාවලිය ගාමීය පාසල්හි ගුරුවරුත් කෙරෙහි බලපෑ ආකාරයඃ (මහියංගනය අධාාපන කලාපය ඇසුරින්)
- "ශ්‍රී ලංකාවේ ග්‍රාමීය පාසල් අධාාපන කුමය සහ කොවිඩ් වසංගතයේ බලපෑම පිළිබඳ විශ්ලේෂණාත්මක අධාායනයක්":(හම්බන්තොට දිස්තික්කයේ හම්බන්තොට අධාාපන කොට්ඨාසය ඇසුරෙන්)
- කොවිඩ් 19 වසංගතය හමුවේ ගාමීය වතු පාසල් මුහුණදෙන අනාගත අභියෝගය: බුලත්සිංහල පාදේශීය මහ ලේකම් කොට්ඨාසයේ තෝරාගත් පුල්ලේමඩු (පුල්ලේමඩම්) ආශ්යෙන්
- Education of Students with Disabilities during COVID 19: Difficulties Faced by Students with Hearing Impairments
- මාර්ගගත ඉගෙනුම් කුමයෙන් සිංහල භාෂාව ඉගෙනීමේ දී හා ඉගැන්වීමේ දී මුහුණ පෑමට සිදු වන අභියෝග (තෝරාගත් ජාතාන්තර පාසලක සිසුන් හා ගුරුවරුන් ඇසුරෙන්)
- විශ්වවිදාහල සිසුන්ගේ මාර්ගගත ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් කි්යාවලිය වෙත කොවිඩ්-19 වසංගතයෙහි බලපෑම: කැළණිය ව්ශ්වවිදාහලය ඇසුරෙන්
- Differently Abled Students' Educational Needs and Their Future Prospects
- Effectiveness of Social Media for Education during the COVID-19 Pandemic with Special Reference to the Undergraduates in the Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Ruhuna
- Local Impact of Online Learning During COVID 19: The Case of Young Bhikku Students.
- A Sociological Analysis of News Reporting During COVID-19 Pandemic: A Review of Sri Lankan Practices
- "Hate is Also a Virus": An Investigation into COVID-19 Related Online Hate Speech in Sri Lanka
- "කොරෝතා පැණිය" හා බැඳි සමාජ මාධා පුචාරණ මඟින් අවදානම් සමාජය විකෘතිකරණය කිරීමෙහිලා සිදු කළ බලපෑම: සමාජ විදාහත්මක කියැවීමක්

- The Social Media Discourse and "Evolutionary" Digital Buddhism: A Language Action Perspective.
- ශී ලංකා ආරක්ෂක හමුදාවෝ කොවිඩ් -19 වසංගතය මර්දනයෙහිලා මුහුණ දෙන අභියෝග පිළිබඳ සමාජ විදහාත්මක විමසා බැලීමක්
- කෝවිඩ්-19 සමාජ හුදෙකලා (Lockdown) කාල සීමාව පිළිබඳ ස්තීවාදී විමසුමක්
- කෝවිඩ්-19 සහ ගුාමීය පුචණ්ඩත්වය : දික්වැල්ල කොට්ඨාශයේ තෝරාගත් නෙලුම්වැව ගුාමය ඇසුරෙන්
- කෝවිඩ්-19 වසංගතය හමුවේ කෘෂිකාර්මික ශුමිකයන් මුහුණ දෙන ලද අභියෝග
- Low Income Urban Dwellers: Perception on Social Stigmatization During a Pandemic Situation; A Study Based on "Sayurupura" Condominium Area in Angulana
- Life with COVID 19: Cultural Dynamism, Class Condition and Modification of Elementary Forms of Lifeworld
- Impact of Inflation and GDP on Unemployment: A Study on the Sri Lankan Economy in 1985-2020.
- Home in a High-rise Housing Project in the City of Colombo, Sri Lanka
- The Impact of Covid-19 on the Death Culture of Sri Lankan Muslims: A Social, Religious, and Cultural Perspective.
- The Revival of Traditional Practices Connected with Nature in Everyday Life: Malaiyaha Tamil Communities During the Pandemic (A Research Based in Bogawantalawa South Grama Niladhari Division)
- වසංගත තත්ත්වයන් යටතේ ශී ලාංකීය සමාජය සහ සංස්කෘතිය
- People's Expectations and Official Communication of the Ministry of Health During the COVID-19 Period
- A Study of Covid -19 Epidemic Awareness and Propensity to Use Indigenous Traditional Medicine
- ධම්මික පැණිය සීමාංකනය හා පරිහාරය ගැන සිද්ධි අධායනයක්
- Societal Perceptions Regarding COVID related Sanitary Practices among the Urban Population
- වසංගත තත්ත්වය යටතේ ශී ලංකාවේ සමාජය හා සංස්කෘතිය

Message from the Vice Chancellor



It is my pleasure and privilege to convey sincere greetings to the Department of Sociology on the celebration of the centenary mark of the study of Humanities and Social Sciences through a research symposium. It is noteworthy that you commemorated in 2019, the half century mark as a stand-alone department in the Faculty of Arts. I congratulate the Head, Academic Staff, Students and Alumni for joining hands to organize a vibrant Research Symposium and celebrate your achievements, despite the ongoing pandemic. The value of the study of humanities and the social sciences is undisputable and must never be overlooked. The capabilities of graduates are undoubtedly value-added through learning and scholarship in the related fields, that contribute to the development of a holistic outlook within the family, working environments, communities and our country as a whole.

From its very inception, many a young mind has been nurtured in your field to become a capable professional with a humane outlook and contribute effectively to the progress and development of our beautiful island. It is appropriate that as the pioneer university, we reflect and reminisce the dedication and perseverance of our forefathers for paving the way for such a conducive learning environment with academic excellence in the 21st century. Their successors of today must treasure this legacy for the next centuries and beyond.

Multi-disciplinary research and the sustenance of an evidence-base forms the backbone of any university. I am happy to note that in this respect, the Department of Sociology of the University of Colombo has contributed effectively as a pioneering force in the local, regional and international platforms. The staff and students are engaged in various path-breaking innovative research projects that operate throughout the year. Your department organizes seminars, field trainings, guest lectures and workshops frequently on contemporary and relevant topics in order to facilitate research skills and broaden knowledge and student confidence, which will lead to necessary metamorphosis in the academia as well. More recently you have made effective changes within the framework of the COVID19 pandemic related digital transformation.

I salute the committed staff of the Department of Sociology, who have contributed so much towards the development of the varied sub-disciplines of your field at national, regional and international levels. May the discipline of Sociology in the University of Colombo grow from strength to strength.

I convey to you my very best wishes for a memorable discussion and dialogue.

Yours truly *Chandrika Wijeyaratne* Vice Chancellor University of Colombo

Message from the Dean



As the Dean of the Faculty of Arts I consider it a great pleasure to pen this message for the proceedings book of the Annual Research Symposium of the Department of Sociology 2021. I note that this symposium is organized as a part of the lineup of celebrations at the Faulty of Arts, University of Colombo to commemorate the centenary year of Social Sciences and Humanities in higher education of Sri Lanka.

Established in 1969, the Department of Sociology today offers undergraduate and postgraduate programs in the fields of Sociology, Anthropology, Social work and Psychology. It is the second largest department in the Faculty of Arts and is a place well known for leading the way in research and social engagement beyond the limits of the faculty. I welcome this new initiative, the department's annual research symposia and wish it continued success in the coming years. The symposium theme of 'Social Sciences and Humanities in the Digital Age and in Pandemic Times' indicates the vital contribution of the Social Sciences to understanding contemporary trends in society. The number and variety of abstracts in the proceedings indicates the existence of a substantial research community and the department's own attempt to foster a research culture is appreciated.

I also extent my greetings to the keynote speaker, Prof. Benjamin Schonthal, Professor of Buddhist Studies at the University of Otago, New Zealand, whose contribution today on Sociology and the Law is I am sure well received. I hope it may be the beginning of greater collaboration between University of Colombo and the University of Otago.

I would like to take this opportunity to thank the Vice Chancellor of the University of Colombo for her continued support towards varied academic endeavors of the Department of Sociology and the Faculty of Arts. I would further like to acknowledge the symposium Chair, Prof. Farzana Haniffa and the staff of the Department of Sociology for their effort in making the symposium another milestone in the history of the department. I congratulate all contributors whose enthusiasm and commitment to the symposium has led to the fostering of a strong research culture beyond the limits of the Faculty.

Yours truly,

Senior Professor L. Manawadu Dean Faculty of Arts University of Colombo

Message from the Head of the Department



Madam Vice Chancellor, Dean, Faculty of Arts, Chair, Department of Sociology, my colleagues from other departments, members of our department, symposium presenters, students, alumni and other participating researchers. It gives me great pleasure to write this message for the abstract book of the Department of Sociology's first Department Research Symposium. Today I am writing both as Head of Department and Symposium Chair. Although addressing the issues raised by the pandemic, this symposium was initially imagined as one that will be held face to face at a time when the pandemic was behind us. However, pandemic conditions are ongoing and when such events-with the participation of our students who are from across the country-- will be considered safe once again still seems unclear. The past year and a half will be understood in the future as pivotal and transformative of the way we lived. As symposium chair I am pleased to be taking the lead in encouraging early social science research into this time and its effects on the Sri Lankan population. I am aware that there are already many attempts made to 'narrativize' this experience. I hope however, that today's symposium will be the beginning of some sustained and reflective research into the impact of these times on this country. The variety of topics that participants have focused on are promising and are indicative of the many directions in which the story of these times can be taken and told.

As the current Head, I feel privileged to be running a department with a group of senior colleagues who have stellar reputations as internationally recognized experts in their fields, and as respected and revered teachers. My junior colleagues who have either recently returned after completing PhDs or are completing their doctorates abroad are full of promise and potential as up and coming researchers in their fields. As one of the largest and most well-respected departments in the Faculty of Arts the department of Sociology has been at the forefront of many important developments at the Faculty. I anticipate that the department's first Annual Research Symposium too will be a step in systematically taking forward a department specific research agenda.

The University of Colombo has been going through many significant changes in the past few years and never more so than during the pandemic. However, what must be kept in mind is that these changes also permit us to move out of outdated and calcified systems and better embrace transformation as a constant in our time. Such a time of change also makes possible events such as this. Staff and students have been compelled to carry out research under difficult circumstances but have been able to produce work of value despite the difficulties. Perhaps one way of looking at the pandemic and its effects is that it enabled systemic changes that may have seemed impossible before and better equipped us to embrace the new. The leadership provided by our Vice Chancellor and the current and former Deans in taking this transition forward is greatly appreciated.

Our keynote Speaker Professor Ben Schonthal is a scholar long engaged with questions of religion and law in Sri Lanka and a researcher committed to the production of knowledge locally and supporting local academics and scholars. One of these interventions is to enable students from our university system to enter into PhD programs at Otago University. Under this initiative Ben is PhD thesis supervisor to two former students from our department. Ben is known for his grounded and sensitive work on the difficult intersection of religion and law and the department will undoubtedly benefit from greater collaboration with Ben and the Otago Center for Law and Society that he founded and is currently co- director of. I thank him for accepting our invitation.

I thank you all for your support in taking this symposium forward at the Department of Sociology and wish you all a day of productive intellectual dialogue.

Prof. Farzana Haniffa

Head of Department and Symposium Chair Department of Sociology Faculty of Arts University of Colombo

Message from the Chair Professor



As the chair professor of the Department of Sociology, it is an immense pleasure for me to issue a message to the symposium proceeding book and to welcome all of you to the inauguration ceremony of the symposium. This year the Department of Sociology is organizing the symposium under the theme of "Social Sciences and Humanities in the Digital Age and in Pandemic Times", and it is also to mark the centenary year of Humanities and Social Sciences education in the Sri Lankan University system. This year has been a significant year, as we the department of Sociology, have decided to hold this prestigious symposium annually.

This symposium will provide valuable opportunities for the researchers and academics in the field of Sociology and Anthropology, and related subjects, to showcase their research findings that are important to expand our understanding of the world that we live in, the digital age and in pandemic times. With a high number of participants expected this year, I hope that this annual symposium will become larger and more substantial every year.

I hope that this conference will provide the participants a productive discourse not only in aspiring excellence in research, but also in applying such findings to solve human problems that are encountered in everyday life. As I see in the proceedings, some of the pressing problems in our society will be covered in depth in our symposium by paper presenters. I extend my wholehearted appreciation to them.

As I am aware, the success of any event depends ultimately on the many people who have worked with us, in planning and organizing the event. I would like to thank Prof. Fara Haniffa, Head Sociology, the Organizing Committee of the symposium and the Editorial Committee who were responsible for the Conference Programme and the publication of abstracts, for their tremendous effort to make this event a reality. I would like to thank all the members of our department and non- academic staff for the support given in organizing this Webinar. Finally, I would also like to thank everyone who submitted an abstract for the symposium. I offer my congratulations to the presenters and wish them the very best in their future endeavors. I am sure you will enjoy the symposium and would contribute to the development of the field of Sociology in the country.

Thank you once again!!

Premakumara de Silva Chair Professor of Sociology Faculty of Arts University of Colombo

Keynote Address



A new story of Buddhist Law: Thinking about Empire and Interlegality in a Digital Age Scholarship on nineteenth- and twentieth-century Asia frequently stresses the defining importance of colonialism on the practice and conception of religious law. Colonial legal ideas and agents, the argument goes, tended to transform the normative systems of colonized peoples from fluid and pluralistic sets of practices to codified, stabilized, rationalized systems, which Europeans could easily identify as "law." In this keynote, I want to question this scholarly narrative as it relates to Buddhist law in Sri Lanka. Drawing on a body of neglected monastic legal manuscripts and pamphlets collected from digital and physical archives in Sri Lanka and overseas, I hope to tell another story about the changes and developments in Buddhist legal practice during the nineteenth century, one framed less by traditional dynamics of legal pluralism than by dynamics of 'Interlegality.

Benjamin Schonthal

Professor of Buddhist Studies at the University of Otago,

New Zealand

ben.schonthal@otago.ac.nz

Benjamin Schonthal is Professor of Religion and co-Director of the Otago Centre for Law and Society at the University of Otago, in Aotearoa/New Zealand. Ben received his Ph.D. from the University of Chicago and has held visiting positions at Northwestern University, the Institute for Advanced Studies (Bielefeld) and the Law School at the University of Chicago. Ben's research examines the intersections of religion, law and politics in South and Southeast Asia. He is the author of Buddhism, Politics and the Limits of Law (Cambridge University Press 2016) and a variety of scholarly articles. His current research project, Law's Karma, examines the politics and practice of Buddhist law in Southern Asia. With Tom Ginsburg, he is also working on a project on Buddhism and Constitutional Law.

Abstracts

Major Challenges of Online Learning: The Experiences of Atulugama Schools

J.S. Fathima Sajla¹, M.F.Famees², F.Fathima Farha³

Education has dramatically changed with the distinctive rise of e-learning due to the COVID 19 pandemic. Globally over 1.2 Billion children are out of the classes due to the pandemic. As a result of closure universities, schools, teachers and students had rapidly adapted to the digital learning system (Charles.D, et al: 2020). Typically, rural people faced challenges such as lack of access to social-economic, quality of education, health services, transport, marketing facilities even electricity, they often live nomadic lives. (Bekithemba Dube;13,2020). Sri Lankan rural schools certainly have problems particularly for them to require their systematic efforts. They have faced tremendous barriers to online learning. Descriptive studies argue the main challenges in the online system of Atulugama. to determine the study 50 government school students were selected from five government schools as sample size under a simple random sampling method according to the list provided by the Zonal educational center Kaluthara. The study is carried out as a mixed - method approach by using qualitative and quantitative methods. Social science statistical package SPSS used as Quantitative analysis, Qualitative Data is generated by a thematic approach by comprising research objectives. Primary data collection was carried out with a self-prepared questionnaire and over the phone interviews. As results we can deploy 80% of students were neglect the online classes in pandemic period and also 90% of students argues that they have not available with proper devices to continue their education in online system due to various reason. majority are explaining that network connection is one of t major issue in online learning. in addition, students imply that expenses to internet data and family economic status were negatively influenced for online learning. Based on the findings of the study, the paper argues that rural learners are critical stakeholders in education with the fight of COVID - 19.

Key Words : Online learning, government school students, COVID -19, challenges, education

¹Department of Sociology, University of Colombo

² Research Assistant, Medical Research Institute

³Department of Sociology, University of Colombo

කොවිඩ් 19 වසංගතය හමුවේ මාර්ගගත ඉගැන්වීම් කි්යාවලිය ගුාමීය පාසල්හි ගුරුවරුන් කෙරෙහි බලපෑ ආකාරය (මහියංගනය අධාපාපන කලාපය ඇසුරින්)

ආර්.එන්.එස්. අශාංගි රත්නායක¹

ලෝකය පුරා සීසුයෙන් වාාප්තවෙමින්, කෝටි ගණනක ජීවිත බිලිගනිමින්, ලෝකවාසී ජනයා නිවෙස් තුළට කොටුකර තැබීමට සමත් වූ කොවිඩ් 19 වසංගතය ශී ලංකාවේ අධාාපන ක්ෂේතුය කෙරෙහි දැඩි බලපෑමක් ඇති කරන ලදී. සියලුම ගුරුවරුන්ගේ සාම්පුදායික රැකියා අන්තර්ජාලය හරහා ඉගැන්වීම වෙත සීඝුයෙන් මාරුවිය. ඒ සමඟ ගුාමීය පාසල්හි සේවයේ නියුතු ගුරුවරුන් සහ සිසුන් දැඩි දුෂ්කරතා හා බාධකයන් රැසකට මුහුණදෙන්නට විය. එහි දී බදුල්ල දිස්තිුක්කයේ ගුාමීය අධාාපන කලාපයක් වන මහියංගනය අධාාපන කලාපයේ ගුරුවරුන් හා සිසුන් අධායනයේ දී මූලික කොට ගැනුණි. අධායනයේ මූලික අරමුණ වන්නේ මාර්ගගත ඉගැන්වීම් කියාවලියේ දී මහියංගනය අධාාපන කලාපයේ සේවයේ නියුතු ගුරුවරුන් මුහුණ පෑ ගැටලු හඳුනාගැනීමයි. මෙම අධාාපන කලාපය තුළ කොවිඩ් 19 වසංගත කාල සීමාවේ මාර්ගගත ඉගැන්වීම් කියාවලිය උපයෝගීකොට ගැනීම සාර්ථක ද? යන්න අධායන ගැටලුවයි. රැස්කරගත් දත්ත ගුණාත්මක කුමවේදය ඔස්සේ විගුහ කරන ලදී. අහඹු නියැදියක් ලෙස තෝරාගත් මහියංගනය අධාාපන කලාපයේ සේවයේ නියුතු ගුරුවරුන් මඟින් පුශ්නාවලී හරහා දත්ත රැස්කෙරිණ. එම දත්ත විශ්ලේෂණාත්මකව අධායනය කරමින් නිගමනයන්ට එළඹිනි. මහියංගන අධානපන කලාපයේ ගුරුවරුන් රැසකගේ අදහස වන්නේ වසංගත තත්ත්වය හමුවේ මාර්ගගත ඉගැන්වීම් කියාවලිය සාර්ථක පියවරක් බවයි. නමුත් මෙම කලාපයේ ගුරුවරුන් වැඩි පිරිසක් මාර්ගගත කුමවේදය භාවිතයට ගෙන නොමැත. එයට පුධාන හේතුව ලෙස සිසුන්ගේ සහභාගිත්වය පිළිබඳ තෘප්තිමත් නොවීම පෙන්වා දෙයි. දරුවන් පදිංචි පුදේශයන්හි අන්තර්ජාල සබඳතා නොමැති වීම, පහසුකම් පැවතිය ද ඉගෙනීමට උනන්දුවක් නොදැක්වීම, පුමාණවත් උපකරණ නොමැති වීම සහ ආර්ථික ගැටලු සෙසු කරුණු වශයෙන් පිළිවෙලින් දක්වා තිබේ. ගුරුවරුන්ගේ පෞද්ගලික හේතු පදනම්ව මාර්ගගත ඉගැන්වීම් කිුයාවලිය භාවිතයට නොගත් පිරිසක් ද සිටිති. අන්තර්ජාල පහසුකම් නොමැතිවීම, පරිගණක සාක්ෂරතාව අවම මට්ටමක පැවතීම, උපකරණ හිඟකම ඒ සඳහා පුධාන හේතු සාධක වේ. මාර්ගගත ඉගැන්වීම අසාර්ථකවීම මත විකල්ප කුමවේද වශයෙන් පැවරුම් ඉදිරිපත් කිරීම, පාඩම් ඇසුරින් විවිධ පැවරුම් සකස්කර විදුහල්පතිතුමා මඟින් සිසුන්ගේ නිවෙස්වලට යැවීම, whatsapp සහ facebook හරහා පැවරුම් යැවීම වැනි කුමවේදයන් භාවිතයට ගෙන ඇත.

පුමුඛ පද: කොවිඩ් 19, මහියංගන අධාාපන කලාපය, මාර්ගගත ඉගැන්වීම් කිුයාවලිය, විකල්ප කුමවේද

¹ පාසැල් ගුරු, ගැමුණුපුර මහා විදහාලය, මහියංගනය

ීශී ලංකාවේ ගුාමීය පාසල් අධාාපන කුමය සහ කොවිඩ් වසංගතයේ බලපෑම පිළිබඳ විශ්ලේෂණාත්මක අධාායනයක්"(හම්බන්තොට දිස්තික්කයේ හම්බන්තොට අධාාපන කොට්ඨාසය ඇසුරෙන්)

එන්. ටී. මාරසිංහ 1

ලොව පුරා වසංගත රෝග වාාප්ත වෙමින් පවතින කලෙක සමාජ සබඳතා දුරස්ථ මට්ටමක තබා ගැනීමට සිදුව තිබේ. එමනිසාම සමාජය තුළ පවත්නා සමාජ සංස්ථාවන්ගේ කියාකලාපය යම් ආකාරයක දෝලනයකට ලක්ව ඇත. මේ අතර අධාාපන සංස්ථාව පුබල අභියෝගයකට ලක්ව ඇති බව නොරහසකි. අධාාපනය යනු පුද්ගලයා තුළ දැනුම, කුසලතා, ආකල්ප වර්ධනය කිරීමේ කියාවලියකි. නූතනයේ සංවර්ධනය වෙමින් පවතින ශී ලංකාව වැනි රටවල පවතින අධාාපන කුමය පායෝගික වූවක් නොවේ. එයට හේතුව ලෙස කාලීනව වෙනස් නොවූ අධාාපන කුමය හඳුන්වා දිය හැක. 1833 කෝල්බෲක් පුතිසංස්කරණයට එහා නොගිය අධාාපනයක් අදටත් ශී ලංකාව තුළ දක්නට ලැබේ. එමනිසාම පවතින තත්ත්වයට අනුව අධාාපන කුමය පවත්වාගෙන යාමට අසමත්ව ඇති ආකාරය ලංකාවේ ගුාමීය සමාජ පද්ධති අධායනය කිරීමෙන් තහවුරු කර ගත හැකිය. කොවිඩ් 19 වාාප්තිය සමඟ අධාාපන කටයුතු නව තාඤාණය ඔස්සේ සිදු කිරීම කාලීන අවශාතාව වුවත් වර්තමාන ගුාමීය පාසල් සිසුවාට එයට අවශා පසුබිම සකස් වී නොමැත. උක්ත පර්යේෂණ මාතෘකාව යටතේ අධායනයට හසුකරගනු ලබන්නේ වර්තමාන වසංගත රෝග සමයේ ලංකාවේ ගාුමීය සමාජ පද්ධතිවල අධාාපන කටයුතු අභියෝගයට ලක්ව ඇති ආකාරයයි. මෙහිදි මූලික වශයෙන් දූෂ්කර පළාත්වල ශිෂායන්ගේ අධාාපන ගැටලු අධායනයට හසුකර ගනී. ඒ අනුව හම්බන්තොට දිස්තිුක්කයේ හම්බන්තොට අධාාපන කලාපයේ දූෂ්කර ගුාමයක් වන බැරගම පුදේශයේ ශිෂායන් කොටසක් නියැදිය වශයෙන් යොදාගෙන මෙම අධායනය සිදු කරන ලදි. එහිදි අරමුණු වශයෙන් ගුාමීය ශිෂායන් මුහුණ දෙන ගැටලු මොනවාද? යන්නත් ඊට බලපෑ හේතු කාරණා හා පිළියම් මොනවාද? යන්නත් අධායනය කෙරේ. ගුාමීය-නාගරික වශයෙන් පවතින කඩතුරාවන් බිඳ දමමින් නගරයෙන් ඔබ්බට තාඤණය ගලා ආයුතුය. එසේම එයට අවශාය මගපෙන්වීම කාලීන වශයෙන් ශිෂායන්ට ලබාදිය යුතු බව නිගමනය කරගත හැකිවිය.

පුමුබ පද: අධාාපනය, කොරෝනා වසංගතය, ගුාමීය පාසල්, සංවර්ධනය, සමාජ සංස්ථා

1 ශී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිදාාලය

COVID –19 හමුවේ ගුාමීය වතු පාසල් මුහුණ දෙන අනාගත අභියෝගය: බුලත්සිංහල පුාදේශීය මහ ලේකම් කොට්ඨාසයේ තෝරාගත් පුල්ලේමඩු (පුල්ලේමඩම්) ආශුයෙන්

ආර්.එන්.පැතුම් 1 ඩබ්ලිව්.ඩී.කේ. මධුශංඛ 2

ගුාමීය වතු ආශිත අධාාපන කුමවේදයේ පුාථමික ඉගැන්වීම් ආයතනය බවට පත්වන්නේ පුල්ලේමඩු මධාාස්ථානයයි. එමඟින් වතු ශුමිකයන්ගේ දරුවන් දෛනිකව රැකබලා ගැනීමේ කාර්ය ඉටුකරයි. ලෝක බැංකු ආධාර මත කියාත්මක වන Early Childhood Development Project කුමවේදය යටතේ, ළදරු අධාාපනය ඉහළ නැංවීමේ අපේක්ෂාව පෙරදැරිව වතුකරය සඳහා කියාත්මක පාසල් ඇගයීම් කුමවේදය පර්යේෂණය සඳහා භාජනය කරගනු ලැබීය. ගීකියන කන්දවත්ත සහ බූලත්සිංහල යන පුදේශවල වතු පාසල් ආවරණය වන පරිදි කියාත්මක මූල් ළමාවිය සංවර්ධන ළඳරු ඒකක Covid 19 තත්ත්වය සමඟ අකියත්වයට පත්වූ අතර එය පුාථමික අධාාපනය ක්ෂය වීමට එල්ල වූ සෘජු බලපෑමකි. 2011 වසරේ කියාත්මක වූ ''පාසල් බලාත්මක කිරීම සඳහා හඳුන්වාදුන් විශේෂ වැඩ සටහනේ (Programme of School Improvement) පදනම වූ ගාමීය වතුපාසල් අධාාපනයේ පුල්ලේමඩු කේන්දිය කුමවේදය සාර්ථකවි තිබේ ද, යන්න පර්යේෂණාත්මක ගැටලුවයි. අභිපායන් සහ ද්වීතියික තලය මත ගොඩනැඟු පුාථමික පූර්ව ළමාවිය සංවර්ධන පෙරපාසල් පාඨශාලා අධාාපනයේ කුමික විකාශනයකි. තාක්ෂණයෙන් නොදියුණු ඉගෙනුම් ඉගැන්වීමි කියාවලියකට යටත් පුල්ලෙමඩු අධාාපනයෙන් ගිලිහෙන වතු ශුමිකයන්ගේ දරුවන් සෘජුවම ගුාමීය වතුපාසල් අධාපනය තුළින් ද ගිලිහීයාම කොව්ඩ් නව සමාජ තත්ත්වය තුළ පුවණතාවක්ව ඇත. මේ සඳහා වතු අධාහපනය තුළට ශී ලංකා වෘත්තීය සුඳුසුකම් රාමුවේ Sri Lanka Qualification Framework (SQF) සහ අර්ග (Credit) මත පදනම් වූ උසස් ජාතික ඩිප්ලෝමාධාරීන් අනුයුක්ත කිරීම විසඳුමක් වී තිබේ. පුල්ලේමඩු ළඳරු අධාාපනය කේන්දිය වූවද නූතන තාක්ෂණය මත පදනම් වූ නවායකරණයට පත්කිරීම කාලීන අවශායතාවයකි. තාවකාලික යැපුම් කුටුම්භ රක්ෂාපණය විසින් අධාාපනය තව දුරටත් ඔවුන්ගෙන් ඈත්කරමින් පවතී. ගාමීය කුලි ශුමිකයා සහ වාණිජ ආයතනගත රැකියා වූහය මත අඛණ්ඩ පාථමික සහ ද්විතියික පාසල් අධාාපනය වතුකරය තුළින් අකිය කෙරේ. පුල්ලේමඩු සංකල්පය පුාථමික මුල් ළමාවිය සංවර්ධනය කරා යොමු කිරීමට කොවිඩ් සමයේ නව අධාාපන මොඩලයක් ලෙස ගතහැකි විසඳුම වන්නේ International Pedagogical ICT Driving License (IPICT) තාක්ෂණික පුහුණු දැනුම ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් කියාවලිය තුළට ඵලදායිව යෙදවීමයි. පුල්ලේමඩු කේන්දුවන ගුාමීය වතුපාසල් වතු අධිකාරිය තුළ නිර්මාණය වූ වතු කම්කරුවාගේ දරුවන් සඳහා අවශාය සාධනීය වෙනස මේ තුළින් කළ හැකිය. එය නව කොව්ඩි තත්ත්වය තුළ ගුාමීය වතු පාසල් කෙන්දිය අධාාපනයේ ඵලදායිතාවය සඵල කරනු ලැබේ.

පුමුඛපද : අධාාපනය, කුලි ශුමිකයා, ගුාමීය වතු පාසල්, ති්රසාර සංවර්ධනය, පුල්ලේමඩු.

¹ මානව ශාස්තු හා සමාජීය විදහා පශ්චාත් උපාධි ආයතනය, පේරාදෙණිය විශ්වවිදහාලය

² කෘෂිවිදහා පශ්චාත් උපාධි ආයතනය, පේරාදෙණිය විශ්වවිදහාලය

විශ්වවිදාහල සිසුන්ගේ මාර්ගගත ඉගෙනුම් ඉගැන්වීම් කියාවලිය වෙත කොවිඩ්-19 වසංගතයෙහි බලපෑම : කැළණිය විශ්වවිදාහලය ඇසුරින්

ඩබ්.පී.ඩබ්.ඩී. ධර්මතිලක¹

නවීන තාක්ෂණික දියුණුවත් සමඟ ගෝලීය අධාාපන කුමයේ විශේෂ අංගයක් ලෙස මාර්ගගත අධාාපනය හැදින්විය හැකිය. පූර්ව කොවිඩ් කාලය තුළ මාර්ගගත අධාාපනය යම් දුරකට භාවිතයෙහි තිබුණද, කොවිඩ් 19 යුගය තුළ උසස් අධාාපන අංශවල ඉගැන්වීමේ හා ඉගෙනීම් කිුයාවලියේ අනිවාර්ය අංගයක් බවට පත්වී ඇත. එමඟින් සාම්පුදායික උසස් අධාාපන කුමයට දැවැන්ත අභියෝගයක් එල්ල කරන ලදී. එබැවින් ලෝකය පුරා ඔවුන්ගේ උසස් අධාාපන කුමයට මාර්ගගත අධාාපනය ඇතුළත් කිරීමේ ගෝලීය වශයෙන් අවශාතාවයක් නිර්මාණය වන්නට විය. ශී ලංකාවේ කොවිඩ් 19 වසංගතයට පෙර උසස් අධාාපන ක්ෂේතුයේ මාර්ගගත අධාාපනය වෙත වැඩි අවධානයක් යොමු වී තිබුණේ නැත. නමුත් වර්තමානය වන විට මාර්ගගත අධාාපනය ශී ලංකාවේ උසස් අධාාපන ක්ෂේතුයෙහි අතාාවශා අංගයක් බවට පත්ව ඇත. නමුත් මාර්ගගත අධාාපනය පායෝගිකව භාවිතයේදී මුහුණ දෙන බාධක හා අභියෝග බොහොමයක් වේ. මෙම අධායනයෙන් ශී ලංකාවේ කැළණිය විශ්වවිදාහලයේ අධාහපතික කටයුතු සහ අධාහපතික කියාකාරකම් අඛණ්ඩවල මාර්ගගතව පවත්වාගෙන යාමේදී මූහුණ දෙනු ලැබූ අභියෝග පිළිබදව අවබෝධයක් ලබා දීමට සහ එකී අභියෝග වෙත හේතු අධායනය කිරීමට අරමුණු කරන ලදීග මූලික වශයෙන් සිසුන් සිය අධාාපන කටයුතුවලදී මුහුණ දෙනු ලැබූ පුධාන අංශ 05ක් වෙත අවධානය යොමු කරන ලදී. මෙම අධායනය පුමාණාත්මක අධායනයක් වශයෙන් දැක්විය හැකිය. අධායනය වෙත අහඹු නියැදි කුමය යොදාගන්නා ලද අතර එහිදී සමාජීය විදාාා පීඨයෙහි සහ මානව ශාස්තු පීඨයෙහි සිව්වන වසර ඉගෙනුම ලබන සිසුන් යොදාගනිමින් පුශ්නාවලි ආශුයෙන් සහ සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරින් පාථමික දත්ත රැස් කරන ලදී. තොරතුරු විශ්ලේෂණය කිරීමේදී මයිකොසොෆ්ට් එක්සෙල් පැකේජය භාවිත කරන ලදීග අධායනයේ සොයාගැනීම් අනුව පෙනී යන්නේ මාර්ගගත ඉගෙනුම් සහ ඉගැන්වීම් පද්ධති පරිසරයට අදාළව සිසුන් සහ ආචාර්ය මණ්ඩලය අභියෝග කිහිපයකට මූහුණ දී ඇති බවය. මීට අමතරව කොවිඩ්-19 සමයේදී කැළණිය විශ්ව විදාහලයෙහි සිසුන් ඉගෙනුම් සහ ඉගැන්වීම් කියාවලියෙහිදී මාර්ගගත යෙදුම් සහ පද්ධති භාවිත කුසලතා නොමැතිකම යන බාධකයන්ට ද මුහුණ දී ඇත. අධායනය තුළින් අවධාරණය කර සිටිනුයේ වසංගත වාාාප්තිය හමුවේ උසස් අධාාපන ක්ෂේතුය තුළ ඉගැන්වීමේ සහ ඉගෙනීමේ කියාවලිය වඩාත් ඵලදායි කිරීමට සහ කාර්යමණ්ඩලය සහ සිසුන් මුහුණ දෙන මාර්ගගත අධාාපන ගැටළු විසදීම සඳහා දෙමුහුන් අධාාපන කුමයක් කෙරෙහි විශ්ව විදාාලය අවධානය යොමු කළ යුතු බවයි.

පුමුබපද : කොවිඩ්-19, මාර්ගගත අධාාපනය, ඉගැන්වීම් සහ ඉගෙනීම් කිුයාවලිය, කැළණිය විශ්වවිදාාලය, ශී ලංකාව

¹ අධාාපන හා පරිපාලන විධායක (පුස්තකාල හා වාර්තා), යුනිවර්සල් කොලේඡ් ලංකා

Differently Abled Students' Educational Needs and their Future Prospects

A.N.N.M. Gunasekara¹

In global context, though we are near the highest technological developments still Differently abled people do not possess equal access to health care, education, and employment opportunities, further they do not obtain the disability related services that they necessitate. Though studies have been led by many authors, their studies were limited to study the challenges. This article explores the challenges faced by differently abled students and designing effective policies for the higher education with reference to the Sri Lanka's higher education. Our questions were based on research literature topics around existing and possible barriers to higher education for differently abled students, addressing barriers to education with policy implications and the role of communities in achieving the considerable inclusion to higher education. The study conducted semi-structured interviews with key informants from policy-makers, practitioners, researchers, academics, development agencies, and civil society in reference to the special needs within higher education, further conducted case studies in order to realize the circumstances they undergo on daily basis. In order to collect all the differently abled students under a one net requires an effective multilayered and a long-term policy approach. This paper addresses the inefficiency of policies, pressurize the contradiction between management priorities and inclusive attitude with the institutional convivial infrastructure. Further, academic staff have limited capacities and resources in order to guide them towards their goals, so far lacking in the literature. Contemplation of the current and projected situation in higher education with reference to the differently abled students in Sri Lanka, proposes strong cooperative efforts between policy planning and implications, institutional management, teaching and learning procedures, along with affirmative values and attitudes cultivation, in order to ensure the successful inclusion of differently abled students towards an inclusive higher education system.

Keywords: Disability, Educational barrier, Higher education, Policy implication,

¹Assitant Lecturer, Department of Economics, University of Ruhuna

Effectiveness of Social Media for Education during the COVID-19 Pandemic with Special Reference to the Undergraduates in the Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Ruhuna

W.M.D.C. Wijesinghe¹, R.M.K.S. Rathanayaka², K.C.J. Kalubovila³

The Sri Lankan educational system had a traditional framework before the Covid-19 pandemic. There was an awakening due to online education. A considerable contribution is provided by social media networks. The study indicates the suitability of social media on education during the Covid-19 pandemic situation. This study aims to explore the significance of social media networks and their suitability on educational framework during the Covid-19 pandemic situation. The research sample was selected from 186 undergraduates representing the 1st year to 4th years from both Sinhala medium and English medium in the Faculty of Humanities and Social Sciences of the University of Ruhuna. This research was conducted using a quantitative research design. A survey was used as a data collecting method of this study. SPSS and Excel applications were used to analyze the data under the descriptive analysis method. WhatsApp, Facebook, YouTube, Viber like social media applications are normally used by the respondents as their communication methods. According to this study, WhatsApp is the most popular social media network used among the undergraduates in the Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Ruhuna. According to statistical evidence, it is represented as 49.2% of total users of social media. Social media also have provided a significant contribution for enhancing other academic-related skills including language skills, computer skills, research skills, ability to share knowledge among friends, and the ability to gather new information are the main findings. Finally, the study shows that a higher level of use of social media on education during the Covid-19 situation.

Keywords: Covid-19 pandemic, Education, Effectiveness, Social media, Undergraduates

¹. Undergraduate, Department of Geography, University of Ruhuna

² Undergraduate, Department of Geography, University of Ruhuna

³ Undergraduate, Department of Geography, University of Ruhuna

Local Impact of Online Learning During COVID - 19

The Case of Young Bhikkhu students

W.S.N. Siriwardhana¹, I.M. Dissanayaka², M.A.D. Madusanka³, R.M.S.S. Rathnayaka⁴

The study explores the local impact of the online learning process during COVID 19. Online learning was a new experience to Sri Lankan undergraduates' students. The lockdown and social distancing implementation were introduced to prevent the coronavirus spread in Sri Lanka. The education system got completely interrupted and in order to continue with the academic process there was a need of a shift. The regular onsite format shifted to the online learning, using Zoom and other platforms. Sri Lankan education became completely dependent on information technology during this crisis. This study was carried out in the Bhikkhu University. In depth interviews (n = 25) of students were used as a main data collection tool and all the outcomes were analyzed through thematic and narrative analysis methods. The results show that the majority of the sample is interested in online learning and most of them have engaged in online classes and discussions during the lockdown period. They were interested to interact with this new learning process and they were not seeking the traditional onsite, teacher centered process and noted gathering education curriculum anymore. According to the study it was clear that the young Bhikkhu students were satisfied with online education but did not have access to resources and important readings. Although the respondents have a good knowledge in dealing with information technology and some online learning skills, their learning skills must be improved further. The findings of the study highlighted the importance of online education for young Bhikkhu students.

Keywords: Bhikkhu Students, COVID 19, Onsite learning, Online learning, Social Science

¹Assistant Lecturer, Department of Sociology, University of Colombo

² Undergraduate, Department of Demography, University of Colombo

³Assistant Lecturer, Department of Sociology, University of Colombo

⁴Assistant Lecturer, Department of Sociology, University of Colombo

Education of Students with Disabilities COVID 19: Difficulties faced by Students with Hearing Impairments

W.S.N Siriwardhana¹, I.M Dissanayaka²

In Sri Lankan society schools across the country took immediate decisions to shut their doors due to the COVID 19 pandemic. Up to date many schools and education centers are following online methods for the whole education process. No one involved in education is willing to take part in the discussion about the Students with Disabilities education under COVID 19. The main objective of this paper was to identify the difficulties Students with Disabilities face in online education. Sub objectives were to understand the teachers and supportive staff perspective on online education, understanding the parents' perspective on online education and identifying the strategies to overcome the difficulties in online education. The sample size was 12. Sample was derided under purposive sampling method and semi-structured interviews were conducted with 06 educational supportive teaching staff of Rienzie Alagiyawanna School for the Deaf and Blind, Anuradhapura for Students with Special Needs and 06 parents of primary students (Age 06 - 12 with hearing impairments). The lack of knowledge of the teaching and supportive staff on online technology has become a major issue. The formal onsite education system that gave attention and care towards the Students with Disabilities has challenged under online education. Measuring students' development and understanding the needs and changes has broken-down. Physical and mental stability of Students with Disabilities have been challenged. Activities like lips reading have completely collapsed under online education. According to the parents of students with hearing impairment pandemic time was a good time for them to understand their children and support them than before. Findings show that a fixed process of training parents and encouraging parents to volunteer is a need of time as a solution for the future wellbeing of students with hearing impairment.

Key words: COVID 19, Development, Online, Onsite, Students with Disabilities

¹Assistant Lecturer, Department of Sociology, University of Colombo, Sri Lanka.

² Undergraduate, Department of Demography, University of Colombo, Sri Lanka

මාර්ගගත ඉගෙනුම් කුමයෙන් සිංහල භාෂාව ඉගෙනීමේ දී හා ඉගැන්වීමේ දී මුහුණපෑමට සිදු වන අභියෝග (තෝරා ගත් ජාතාෘන්තර පාසලක සිසුන් හා ගුරුවරුන් ඇසුරෙන්)

නදීකා සඳමාලි¹, රෂිනි කෞශලාා²

කොවිඩ් 19 වෛරසය වත්මනෙහි ගෝලීය වසංගත තත්ත්වයක් බවට පත් ව ඇති අතර, ශී ලාංකේය ජනතාව එමගින් විවිධ දුෂ්කරතාවන්ට මුහුණපා ඇත. එමෙන්ම පාසල් ශිෂා පුජාව දැඩි අපහසුතාවන්ට මුහුණ දෙන අතර ජාතාන්තර පාසල් සිසු පිරිස ද ඒ අතර වෙයි. මේ වන විට ජාතාන්තර පාසල්වල සිසුන්ට මාර්ගගත ඉගෙනුම් කුමය යටතේ ඉගැන්වීම් කටයුතු ආරම්භ වී ඇති අතර, මේනිසා බොහෝ සිසු දරු දැරියෝ ද ගුරුවරු ද විවිධ ගැටලුවලට මුහුණ දෙති. මෙම පර්යේෂණයේ දී එම ජාතාන්තර පාසල්වල සිසුන්ට හා ගුරුවරුන්ට සිංහල භාෂාව මාර්ගගත ඉගෙනුම් කුමයෙන් ඉගෙනගැනීමේ දී හා ඉගැන්වීමේ දී මුහුණ දීමට සිදු වන අභියෝග පවතින්නේ ද යන ගැටලුවට අදාළ ව දත්ත සොයා බලන ලදී. මාර්ගගත ඉගෙනුම් කුමය මගින් සිංහල භාෂා වාවහාරය හා අධායනයට ඇති බාධා අවම කර ගැනීම, ඉගැන්වීමේ දී ඇති වන දුෂ්කරතා සඳහා විසඳුම් සොයා ගැනීම මෙහි දී අරමුණු වේ. මෙම අධායනය සඳහා පුශ්නාවලි හා සම්මුඛ සාකච්ඡා ඇසුරෙන් පුාථමික දත්ත ලබා ගෙන ඇති අතර, සිසුන්ට පායෝගික වශයෙන් මාර්ගගත ඉගැන්වීම් සමග සම්බන්ධ වීමේ දී ඇතිවන ගැටලු සාකච්ඡා කරන ලදී. මේ සඳහා පිළිතුරු සපයන්නන් ලෙස ජාතාන්තර පාසලේ ශාඛා පහෙහි 10 වසර සිසුන් දෙදෙනා බැගින් දහයක් හා ගුරුවරුන් දහයක් තෝරා ගත් අතර, පුශ්නාවලි දෙකක් ඒ සඳහා යොදා ගෙන ඇත. මෙහි දී ජාතාන්තර පාසලක ශාඛා පහෙහි කේම්බුජ් විෂය ධාරාවන්ට සීමා වන අතර, එය තවදුරටත් සීමා කර ගනිමින් දහය වසර ළමුන් හා ගුරුවරුන් නියැදියක් ලෙස තෝරා ගනිමින් පුශ්තාවලි ඉදිරිපත් කර තොරතුරු ලබා ගැනීම සිදු කෙරෙයි. වාාකරණ දෝෂ, අක්ෂර විනාාසය වැනි භාෂාමය ගැටලු වර්ධනය වීම, පුායෝගික ගැටලු හමුවේ සිසුන්ට අඛණ්ඩ ව අධායන කටයුතුවලට සම්බන්ධ වීමට නො හැකි වීම, දෙමව්පියන්ට පවත්නා නව තාක්ෂණික දැනුමෙහි දුබලතා, ගුරුවරුන්ට කාල කළමනාකරණයේ පවතින අපහසුතාව හා එනිසා මානසික ආතතියෙන් පසුවීම වැනි ගැටලු මේ අනුව හඳුනාගත හැකි විය.

පුමුඛ පද : කොවිඩ් - 19 වෛරසය, මාර්ගගත ඉගෙනුම් කුමය, ජාතාන්තර පාසල, ගුරු - සිසු පුජාව

¹ කථිකාචාර්ය (ආධුනික), සිංහල අධායනාංශය, රුහුණ විශ්වවිදහාලය

² පාසැල් ගුරු, රෝයල් ඉන්ස්ට්ටියුට් ජාතාන්තර පාසල, මහරගම

A Sociological Analysis of News Reporting During Covid-19 Pandemic: A Review of the Sri Lankan Practices

M. A. D. Madushanka¹, K. A. A. N. Thilakarathna², Keshani Munasinghe³

The Covid-19 pandemic can be seen as an unprecedented occurrence in the history of the humankind. Many incidents of everyday life changed with the spreading of the virus. Among these new changes, the ways in which news was reported regarding the spreading of the virus was criticized as being influential in creating a hyper-reality that was plagued by simulation. This phenomenon was visible in the Sri Lanka context as well, where news reporting was criticized due to its nature reporting, in which incidents were portrayed beyond their real facts that resulted in incidents of religious-discrimination, labeling of individuals, socialdiscrimination, promoting hate speech, social stigma and isolation of people. Therefore, this study, by using a thematic and discourse analysis, while making special reference to four selected incidents, endeavor to critically analyze how the news reporting helped to create what has been hailed as a hyper-reality which can be defined as an inability to consciously distinguish reality from a simulation of reality. This simulation can be defined as an imitation of the operation of a real-world process of information, when it comes to news reporting related to Covid-19. The findings reveal that, through news reporting, the institutions responsible for transmitting news and information among its audience have used the hype surrounding the Covid-19 pandemic to their own advantage by portraying a hyper-reality which is beyond the ascertainable knowledge of the audience who are made to believe in the constructs created through the news instead of the actual facts. It also showcases the power of news reporting in getting news and information across to the audience and how media can make use of simulation to capture the attention of the audience even with events that threatened the very existence of the human kind. Therefore, it is concluded that news reporting during the Covid-19 has taken people out of the core of the question to the periphery where the control of the reality is taken up by the institutions given the responsibility of reporting the news.

Key Words: Covid-19, Hyper-reality, Social Constructionism, Simulation, News Reporting

¹ Assistant Lecturer, Department of Sociology, University of Colombo

² Lecturer (Probationary), Institute of Human Resource Advancement, University of Colombo

³ Project Assitant, SPARC, University of Colombo

"Hate is Also a Virus": An Investigation into Covid-19 related Online Hate Speech in Sri Lanka

Senel Wanniarachchi¹, Nethmini Medawala², Prihesh Rathnayake³, Harindrini Corea⁴

Internet penetration in Sri Lanka has continued to grow in recent years. Social media, especially Facebook has established itself as a key platform for the circulation of news, analysis and opinions in Sri Lanka's public sphere. Post-war ethno-nationalist mobilizations in the island were, to a substantive extent, aided by social media 'conspiratorialism', with bizarre rumors predominantly targeting minority communities, especially the Muslim community. These mobilizations have continued to have an impact in the country's electoral as well as extraelectoral politics. However, the immediate and long-term impact such coordinated online hate speech campaigns can have on social cohesion in Sri Lanka is a relatively understudied area. The spread of Covid-19 pandemic which paralyzed, overburdened healthcare systems also gave rise to a wave of hate speech and disinformation campaigns. This paper provides both a quantitative as well as a narrative analysis of the harmful speech narratives that were circulated during the Covid-19 Pandemic in Sri Lanka from April to December 2020. The analysis is informed by Social media Watchdog Hashtag Generation's on-going tri-lingual social media monitoring efforts which monitor and archive online dangerous speech. The article argues that the intensification of hate speech that is attributed to actors who tend to support the government in general and the lack of sufficient government action to oppose such hate speech consolidates existing divisive and dangerous rhetoric, further normalizes Islam phobic sentiment online and continues to damage social cohesion and co-existence between different communities in Sri Lanka.

Keywords - Covid19, Co-existence, Islamophobia, Harmful speech, Social media

¹ Hash Tag Generation

² Hash Tag Generation

³ Hash Tag Generation

⁴ Hash Tag Generation

"කොරෝනා පැණිය" හා බැඳි සමාජ මාධා පුචාරණ මඟින් අවදානම් සමාජය විකෘතිකරණය කිරීමෙහිලා සිදු කළ බලපෑම: සමාජ විදාාත්මක කියැවීමක්

ආර්. එම්. ආර්. එස්. රාජපක්ෂ¹, ඩී. වයි. එම්. යාපා²

කොවිඩ්- 19 හෙවත් කොරෝනා වසංගත තත්ත්වය සඳහා වන ජාතික සහ ජාතාන්තර මට්ටමේ පුතිකාර සම්බන්ධ අවිනිශ්චිතභාව ඔස්සේ පුජාව අතරද අවදානම සම්බන්ධයෙන් පුති-අර්ථකථනයක් මැත කාලීනව නිර්මාණය වෙමින් පවතී. මෙම අධායනය සඳහා පාදක වූයේ එවැන්නක් වන කොරෝනා පැණිය හෙවත් ධම්මික පැණිය ලෙස ජන සමාජයේ පුචලිත වූ ඖෂධමය පුතිකාරය හා සම්බන්ධ කථිකාවයි. එහිලා පුධාන රූපවාහිනී නාලිකා කිහිපයකගේ මුහුණුපොතෙහි සහ ඉන්ස්ටගුැම් යන සමාජ මාධායන්හි පවතින දෛනික යාවත්කාලීන ගිණුම් තුළ මෙකී කථිකාව නිරූපණය වූ ආකාරය මූලිකවම අවධානයට ලක් කෙරිණි. මෙම අධායනයේ පර්යේෂණ ගැටලුව වන්නේ, කොරෝනා පැණිය/ ධම්මික පැණිය හා සම්බන්ධ තතු සමාජගත කිරීමෙහිලා රූපවාහිනී මාධා සිය සමාජ මාධාා ගිණුම් භාවිත කළ ආකාරය කෙබඳු වන්නේද ? යන්නයි. ගුණාත්මක දත්ත මත පදනම් වූ පර්යේෂණයක් ලෙස, අරමුණු සහගත නියැදියක් ඔස්සේ තේමා අන්තර්ගත විශ්ලේෂණ කුමය යොදාගනිමින් මෙහදී දත්ත විශ්ලේෂණය සිදු කරන ලදී. අවධාරිත සමාජ මාධායන් මැත කාලයේ ජන සමාජය තුළ පුචලිත සහ සැළකිය යුතු බලපෑමක් සිදු කරන හෙයින් උක්ත සංසිද්ධිය මාධා ආයතන විසින් ඉහළ පුචාරණයක් සහිතව සමාජ මාධා ඔස්සේ වාාප්ත කිරීම සිදු කරන ලදබව පෙනී යන ලදී. පොදුවේ ගත් කළ මෙකී නාලිකාවන් යථාර්ථය පසුපස නොව, ජනපියත්වය අරමුණු කරගත් කියාවලියක නියැලීමේ පුවණතාවය ඉහළ යමින් පවතින බව සනාථ වේ. එහිලා අධිපතිධාරී කථිකාවක් බවට පත් වූ මෙකී සංසිද්ධියෙහි අවදානම වාණිජමය පරමාර්ථ තකා යොදා ගැනීමක් නිරූපණය කරන අතර, සතා අසතාභාවය නොතකා මෙසේ ජන විඥාණය තුළ අවිනිශ්චිතභාව වර්ධනය කිරීමෙහිලා උක්ත පුචාරණ විසින් සිදු කරන ලද බලපෑම මඟින් අවදානම විකෘතිකරණයකට ලක්කර ඇත. දේශපාලනික සන්දර්භය තුළ තථා සමාජ අවදානම පිළිබඳව විදාාත්මක කෝණයකින් බැලීම පසෙකලා සංස්කෘතික සහ අධිභෞතික විශ්වාස මුල් කොටගත් අවිඥාණික කියාකාරීත්වයක් ගෙනයෑම ඔස්සේ මහජන අවදානම සම්බන්ධ කථිකාව ද්විතීය කරලීමට පසුබිම් සම්පාදනය කරන ලදී. ඒ අනුව, අවදානම හා සම්බන්ධ සැබෑ තත්ත්ව විකෘතිකරණය කිරීම මඟින් තාර්කික යැයි කියනු ලබන නූතන සමාජයේ අතාර්කික අවදානම් චර්යාව කුළු ගැන්වූ අතර, මෙවන් අවස්ථාවක ආරක්ෂිත චර්යාව සඳහා පාදක විය යුතු සැබැ මාධා භූමිකාව යටපත් වීමට ඒ ඔස්සේ මඟ පාදන ලද බව දැක්වීම යුක්ති සහගත වේ.

පුමුඛ පද: ඖෂධමය පුතිකාර, අවදානම, කොවිඞ්–19, විකෘතිකරණය, සමාජ මාධා

¹ සහකාර කථිකාචාර්ය, සමාජවිදහා දෙපාර්තුමේන්තුව, රුහුණ විශ්වවිදහාලය

² කථිකාචාර්ය (ආධුනික), සමාජවිදහා දෙපාර්තුමේන්තුව, පේරාදෙණිය විශ්වවිදහාලය

The Social Media Discourse and "Evolutionary" Digital Buddhism: A Language Action Perspective

K.M.W. Vithanage¹, P.N. Abhayasundara², P.M. Jayaweera³

Popular Buddhism is one of the key cultural aspects in present Sri Lankan society. Its main cause is the characteristics of the path of the Buddhism which it currently travels. Digital anthropology is a field that studies the complex relationships between human culture and the concept of digital. Prominently, digital is a concept based on binary numbers which means 1 and 0. This research aims to provide some insight into the behavior of digital within the social institution of religion. To accomplish these objectives the researchers utilized a Facebook page (Siri Sadaham Ashramaya) and conducted an analysis through the comments from its purposively selected posts and it was based on speech act theory. The theoretical approach for this research is the first principle of digital anthropology: dialectic nature of digital culture, developed by Daniel Miller and Heather Horst. A hypothesis was applied as: modern popular Buddhism expand the dialectic nature of culture through social media that consisted with thesis, antithesis, and synthesis as Hegal and Marx stated. Considering the results of the following study, proved the hypothesis and the opinions of the respective audience's reactions and comments among the applied Facebook page, emphasized the dialectical nature of digital culture which means the contribution to the increment of logical background of the culture. Consequently, this study suggests that the modern popular Buddhism concept evolved into a novel concept as "Digital Buddhism" and it can be defined as a new division of Sri Lankan Buddhism such as that proposed by Gananth Obeyesekere and Richard Gombrich in 1988. Researchers proposing a newly designed model to analyze the digital nature and the theoretical perspective of digital anthropology utilizing the nature of modern popular Buddhism.

Keywords: anthropology, digital, dialectic, popular Buddhism, culture

¹ Department of Anthropoloogy, Faculty of Graduate Studies, University of Sri Jayawardhanapura

² Proffesor in Anthropology, Department of Anthropology, Faculty of Humanities and Social Sciences, University of Sri Jayawardhanapura

³ Proffesor, Department of Computer Science, Faculty of Applied Sciences, University of Sri Jayawardhanapura

ශී ලංකා ආරක්ෂක හමුදාවෝ කොවිඩ් -19 වසංගතය මර්දනයෙහිලා මුහුණ දෙන අභියෝග පිළිබඳ සමාජ විදාහත්මක විමසා බැලීමක්

දේව මයිකල් ද සිල්වා 1 , කේ. එම්. පී. කූලසේකර 2

ධනේශ්වර සන්නද්ධ හමුදාවක් යනු සම්පුදානුකූල හැඩගැසුම්වලින් හා කියා පටිපාටියකින් යුක්ත ස්ථීර ස්වභාවයක් උරුමකරගත් සංවිධානයකි. එය පවතින යල් පැන ගිය ධනේශ්වර සමාජ ආර්ථික රටාව ආරක්ෂා කරන්නකි. එහි සියලුම සටන් කිුයාමාර්ගවල සූදානම වන්නේ සතුරන් අභිබවනය කිරීමේ සෑම හැකියාවක්ම හැමවිටම තමන්ට ඇති බව පිළිගැනීමයි. ඒ අනුව කොවිඩ්-19 වසංගතය ආරම්භක අවස්ථාවේදී ශී ලංකාවේ ජනාධිපතිවරයා පුකාශ කර සිටියේ තිස් අවුරුදු තුස්තවාදය පරාජය කල තමාට කොවිඩ් සතුරා පැරදවීම එතරම් දූෂ්කර වූවක් නොවන බවය. එහෙත් මාස කිහිපයක් ගිය තැන වෛරසය ඇසට පෙනෙන සතුරෙකු නොවන බැවින් තුස්තවාදින් මර්දනය කළ කුමයට වෛරසය මර්දනය කළ නොහැකි බව ජනාධිපතිවරයාට පැවසීමට සිදුවිණි. කොවිඩ් -19 වසංගතය ආරම්භක අවස්ථාවේ ශී ලංකා ආරක්ෂක හමුදාවෝ පළමු හා දෙවන ආශිතයින් සොයා ගියේ බුද්ධි අංශවල විධිකුම උපයෝගී කොට ගෙනය. එහිදී නොදැනීම කොවිඩ්-19 වසංගතය විසින් හමුදාවනට නොසිතු පුතිපුහාරයක් එල්ල කරනු ලැබිණ. මේ ආකාර වූ ආරක්ෂක හමුදා ශී ලංකාවේ වත්මන් ආණ්ඩුව බලයට පත්වීමෙන් පසු සිවිල් කටයුතු රැසක් සදහා රට තුළ යොදාගෙන ඇත. දැනට කොළඹ වරාය හා කටුනායක ගුවන් තොටුපල ආරක්ෂක රාජකාරි කටයුතු, වී අස්වනු මිලට ගැනීම, රථ වාහන ධාවන කළමණාකරණය, රැකියා ලක්ෂයේ වැඩ සටහන සහ කොරෝනා පුතිකාර යනාදි කිුයාන්විත රැසකට ආරක්ෂක හමුදා සාමාජිකයින් සම්බන්ධවී කියාත්මක වනබව පෙනේ. මේ පිළිබදව රට තුළ දැනටමත් කිසියම් සංවාදයක් ඇති වී තිබේ. පිරිසක් ඒ පිළිබදව පුසාදය පළ කරන අතර තවත් පිරිසක් අපුසාදය පල කරති. කෙසේ නමුත් පසුගිය කාලය තුළ අපේ රටේ විවිධ අවස්ථාවල ඇතිවූ ජල ගැලීම්, සුනාමිය, නායයෑම්, කුණු කඳු නායයාම් ඇතුළු මහජන ජීවිත බිලි ගන්නා ඉතාමත් භයානක සිදුවීම් ගණනාවක් ඇතිවිය. ඒ සෑම අවස්ථාවකම පෙරට පැමිණියේ ශුී ලංකා ආරක්ෂක හමුදාවෝය. මෙලෙස තිුවිධ හමුදාව විසින් කොරෝනා වෛරසයට ගොදුරු වූ පිරිස් මෙන්ම ගොදුරුවීමට ඉඩ ඇති පිරිස බේරා ගැනීමේ පුබල මෙහෙයුමක නිරත වී සිටින විටදී ඔවුන් මුහුණ දී ඇති අභියෝග මොනවාද යන්න කෙරෙහි පුළුල් විමසා බැලීමක් මෙම පර්යේෂණය තුළින් සිදු කරනු ලැබ ඇත.

පුමුඛ පද : සන්නද්ධ හමුදාව, කෝවිඩ්-19 වෛරසය, සමාජ යහපැවැත්ම, ආරක්ෂාව, නීති රීති

¹ ජොෂ්ඨ කථිකාචාර්ය, පුරාවිදහා සහ ඉතිහාස අධානාංශය රුහුණ විශ්වවිදහාලය

² මහාචාර්ය, ඉතිහාස අධානාංශය, කැලණිය විශ්වවිදාාලය

කෝවිඩ්-19 සමාජ හුදෙකලා කාල සීමාව (Lock Down Period)පිළිබඳ ස්තීවාදී විමසුමක්

හර්ෂනී වාසනා පුනාන්දු¹

ස්තී පුරුෂ දෙපාර්ශවය සඳහා එකිනෙකට වෙනස් භූමිකා පවතින අතර ස්තිය සහ පුරුෂයා සම්බන්ධයෙන් සමාජීය වශයෙන් ගොඩනගන ලද යථාර්ථ ඒ සඳහා සෘජුව බලපෑම් කරනු ලැබේ. කොවිඩ්-19 වසංගතය මඟින් ගෝලීය පර්යාය වෙත බහුවිධ බලපෑමක් සිදු කොට තිබේ. ශී ලංකාවේ සමාජ හුදෙකලාභාවය (Lock-down) පැවතී කාල වකවානුව ස්තියට සහ පුරුෂයාට බලපා ඇත්තේ කෙසේද යන ස්තීවාදී ගැටලුවට පිළිතුරැ ලබා ගැනීම මඟින් සමාජීය වශයෙන් ගොඩනගා ඇති ස්තී පුරුෂ භුමිකාහි පවතින අසමාන ස්වරුපය පිළිබඳ ගවේෂණය කිරීම මෙහි පුධාන අරමුණ විය. ස්තුීවාදී ඥානමීමංසාව මත පර්යේෂණය නාායිකව ස්ථානගතවන අතර ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදයක් භාවිත විය. පර්යේෂණ සොයා ගැනීම් පිළිබඳව අවධානය යොමු කිරීමේදී විදාාමාන වන පුබල කරුණක් වන්නේ හුදෙකලා කාල සීමාව තුළ පුාදේශීය ස්ථානගතවීම හෝ පාන්තික පසුබිම කුමක් වුවද එය ස්තියට සහ පුරුෂයාට බලපා ඇත්තේ එකිනෙකට අසංගත ආකාරයට බවයි. ස්තීන් විසින් පොදුවේ ඇයට ඒ වනවිට ද පවරන ලදුව පැවති ගෘහීය සහ රැකවරණ කාර්යයන්හි නියැලීමට අමතරව විකල්ප රැකියා අවස්ථා වෙත යොමුවීමක් දැකගත හැකිය. පුරුෂයින් විසින් දෛනික වේතන සහ සමාජ දේශපාලන කරුණු සම්බන්ධව පුමුඛ අවධානයක් ලබා දී තිබේ. තවද හුදෙකලා කාල සීමාව ඇතුළත ගෘහස්ත පුචණ්ඩත්වය වර්ධනය වී ඇති අතරම ඒ සඳහා පුරුෂයින්ගේ මත්පැන් භාවිතය ඉහළ යාම හේතුවී තිබේ. ගෘහස්ත පුවණ්ඩත්වයෙහි ස්වරූපය කුමක් වුවද එය සැම විටම පුරුෂයා විසින් ස්තිය වෙත එල්ල කිරීම කැපී පෙනෙන ලක්ෂණයකි. පෙරදී ගෘහස්තයෙහි පෝෂණ සහ රැකවරණ කටයුතු සම්බන්ධව ස්තුයියට පැවති තීරණ ගැනීමේ බලය හුදෙකලා කාල සීමාවේදී පුරුෂාධිපතායට යටත්ව ඇත. හුදෙකලා කාල සීමාව, පවත්නා වූ ස්තී-පුරුෂ සමාජභාවීය අසමානතා පුතිනිෂ්පාදනය කිරීම මෙන්ම වඩා පුබල කිරීම කෙරෙහි දායක වී තිබේ. ස්තියගේ තත්වය පාදේශීය හෝ පාන්තික සාධක මත වෙනස් නොවුණද පුරුෂ අත්දැකීම් පාන්තික වශයෙන් එකිනෙකට වෙනස් ස්වරූප ගනී. ඉහළ ආර්ථික හැකියාවක් සහිත කුටුම්භවල පුරුෂයින්ට සාපේක්ෂව අඩු ආදායම්ලාභී සහ අවිධිමත් ආර්ථික කටයුතුවල නිරතවන පුරුෂ පුජාව වැඩි පීඩනයක් ලබා ඇත. ඒ සඳහා ආර්ථික වගකීම පුරුෂයා වෙත විතැන් කිරීමේ අසමාන සමාජ ගොඩනැගුම හේතු වී තිබේ. සෞඛා ගැටලුවක් වුවද කෝවිඩ් 19 වසංගතය ස්තී පූරුෂ දෙපාර්ශවය විෂයෙහි අන්තර්- ආංශයික අසමානතා වර්ධනය කිරීමට හේතු වී තිබේ..

පුමුබ පදං භූමිකා, හුදෙකලා කාල සීමාව, පුචණ්ඩත්වය, අන්තර්-ආන්ශයික අසමානතා, පුරුෂාධිපතා

[්] සහකාර කථිකාචාර්ය, සමාජවිදහා දෙපාර්තුමේන්තුව, කොළඹ විශ්වවිදහාලය

කොවිඩ් 19 සහ ගුාමීය පුචණ්ඩත්වය: දික්වැල්ල කොට්ඨාශයේ තෝරාගත් නෙලුම්වැව ගුාමය ඇසුරින්

ඩී.සී.ජී.එච්. යාපා¹

ශී ලංකාව අතීතයේ සිට බෙදා හදා ගත් ජාතියක් සහ සමස්ත ජාතියම වාාසනයට පත්ව ඇති අවස්ථාවලදී එක්ව නැගීසිට කටයුතු කළ රාජාායකි. කොරෝනා වෛරසය වසංගතයක් බවට ශී ලංකාව තුළ වාාප්ත වෙත්ම මෙකී තත්ත්වයේ යම්කිසි බිඳ වැටීමක් සිදු නොවූවද, සැළකිය යුතු පුජාවන්ට සහ වෘත්තීන්ට සිදු කරන ලද බලපෑම අතිමහත් විය. එහිදී නගරයට සාපේක්ෂව ගම තුළද ඇති කරන ලද පුතිවිපාක අහිතකර වන්නට විය. එතෙක් බෙදා හදා ගත් සංස්කෘතිය, වාසන අවස්ථාවලදී එක්ව රැස්වූ සංස්කෘතිය පරයමින්, කොරෝනාව තමන් විසින් උපයා, තමන් විසින්ම භුක්ති විඳින සංස්කෘතියක් ගුාමීය පුජාව තුළ ඇති කිරීමට සමත් විය. ඒ අනුව පර්යේෂණ ගැටලුව වනත්පත්ත වූ අතර, වසංගත අවස්ථාවලදී ගම ස්වයංපෝෂීභාවයෙන් යුතුව කටයුතු කිරීම මත ගැටලකාරී තත්ත්වයන් අවම යැයි සැළකුණද, කොරෝනා වසංගත වාාප්තියත් සමග එසේ ගම තුළ ස්වයංපෝෂීබව ඇතිව තිබියදීත් සැළකිය යුතු ආකාරයෙන් පුචණ්ඩකාරී තත්වයන් ඉස්මතු වූයේ ඇයිද යන්නයි. ඒ අනුව දික්වැල්ල කොට්ඨාශයේ නෙලුම්වැව ගුාමය තෝරා ගනිමින් දියත් කරන ලද පර්යේෂණ අධානයේදී නෙලුම්වැව ගුාමය තෝරා ගැනීමට, බොහෝ ජනතාවගේ පුධාන ජීවනෝපාය වී ගොවිතැන වීමත්, ඒ ඇසුරෙන් ගොඩ නැගුණු වාරි සංස්කෘතියක් ඔවුන් සතු වීමත් හේතු පාදක විය. පශ්චාත් පුතාාක්ෂමූල කුමවේදය ඔස්සේ පුාථමික දත්ත සහ ද්විතියික දත්ත භාවිතයෙන් අහඹු නියැදිය යටතේ පවුල් 50 ක් ඇසුරෙන් කරන ලද අධායනයට අනුව ඔවුන්ගේ ගෘහස්තය තුළ සහ දේපළ වෙනුවෙන් ඇති කර ගත් පුචණ්ඩකාරී තත්ත්වයන් පුමුඛ වූ අතර වගා බිම් ගැටුම් තෙවනුව හඳුනා ගත හැකි විය. ඒ අනුව සමහර ගැටුම් නීතාහනුකුල තත්ත්ව දක්වා වර්ධනය වී තිබුණද සැළකිය යුතු මට්ටමකින් දරුණු ගණයේ පුචණ්ඩ කටයුතු සිදුව නෙමැති බව හඳුනා ගත හැකි විය. විශ්ලේෂිත කරුණු ඔස්සේ අවසානයේ හඳුනා ගත හැකිවූයේ, කොරෝනාව වැනි වසංගතයක ආදීනව ගුාමීය පුජාවක් ලෙස තමන් දන්නා බවත්, එයින් වැළකීමේ මුඛා යෝගාතාව දුරස්ථබව බවත්, ගුාමීය ජන පුජාවක මුඛා ලක්ෂණය අනොා්තා බව සහ 'ගමේ කම' බවත්, එසේ නොහඳුන්නන් ලෙස කටයුතු කිරීම මත සාමූහික බව ගිලිහී අනෙකා කෙරෙහි පෙර පැවති 'එකම පවුලක්' ලෙස ජීවත්වීම අඩපණව ගිය බවත්ය. එහෙයින් ගමක් තුළ එසේ වාසය කළ නොහැකි වීම මත ගමෙහි සාමයික බව සැළකිය යුතු මට්ටමකින් අවමව ගැටුම්කාරී තත්ත්වයකට මග පැදීම සිදුවූ බවත් අවනාවරණය විය.

පුමුබ පද: ගුාමීය සංස්කෘතිය, කොරෝනා වසංගතය, ස්වාර්ථතාව, පුචණ්ඩත්වය

[්] දේශපාලන විදහා අධානාංශය, පේරාදෙණිය විශ්වවිදහාලය

කොවිඩ් 19 වසංගතය හමුවේ කෘෂිකාර්මික ශුමිකයන් මුහුණ දෙන ලද අභියෝග

අයි. එම්. දිසානායක¹, ඩබ්ලිව්. එස්. එන්. සිරිවර්ධන²

කොවිඩ් 19 නව වෛරසය මේ වන විට ලෝකයේ රටවල් 218 කට වඩා වැඩි පුමාණයක ඉතාමත් ශී්ගයෙන් වාහප්තව පවතින අතර මෙම ගෝලීය වසංගතය ලෝකයේ රටවල් රැසක ආර්ථික සහ නිෂ්පාදන අංශයට විශාල බලපෑමක් සිදු කරයි. කොවිඩ් 19 වසංගත තත්වය තුළ කෘෂිකාර්මික ශුමිකයන්ට බලපාන ලද සමාජ ආර්ථික ගැටල හඳුනාගැනීම මෙම අධාායනයේ මූලික පර්යේෂණ ගැටලුව වූ අතර සහ එම වකවානුව තුළ කෘෂිකර්මාන්තය හා සම්බන්ධව ගොඩනැගුණු නව පුවණතා හඳුනාගැනීම සහ කොවිඩ් 19 වසංගත තත්වය හමුවේ කෘෂිකර්මාන්තය ආශිත රැකියා නියුක්තිය සම්බන්ධව පැවතුනු ගැටලු හඳුනාගැනීම මෙම අධාායනයේ පුධාන අරමුණු විය. හම්බන්තොට දිස්තික්කයේ අම්බලන්තොට පුාදේශීය සභාවට අයත් බැමිනියන්විල ගුාමය පර්යේෂණ ක්ෂේතුය වශයෙන් තෝරාගන්නා ලදී. අරමුණු සහගත ලෙස තෝරා ගත් පුධාන අදායම් මාර්ගය වශයෙන් කෘෂිකර්මාන්තයේ නියැලෙන්නන් 15 දෙනෙකු නියැදිය වශයෙන් තෝරා ගන්නා ලද අතර වාූහගත නොවන සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ නිරීක්ෂණ දත්ත ඇසුරින් දත්ත රැස් කරන ලදී. රජය විසින් පනවනු ලැබූ ඇඳිරි නීති සමය තුළ තම වගා බිම් වෙත ළහාවීමට තිබූ අවස්තාවන් ඇහිරී යාමත්, ඒ සමග ගොවි බිම් පාලු වීමත්, ගොවි බිම් කෘමි උවදුරු වලට ගොදුරු වූ බවත් හඳුනා ගැනීමට හැකි විය. වගා කටයුතු නිසි පරිදි සිදු කරගෙන යාමට නොහැකි වීම මත නිවසට අවශා එදිනෙදා දවා සහ අවම පරිභෝජන භාණ්ඩ ලබා ගැනීමේ සිට මූලාෳ ආයතන සඳහා ගෙවීම් සිදුකිරීම, ණය වාරික ගෙවීම, දරුවන් සඳහා අධාාපන වියදුම් ආවරණය කරදීම වැනි දෛනික අවශානාවයන් සපුරා ගැනීම සඳහා තිබූ පුධාන ආදායම් පුවේශය ඇහිරී යාම, ශුම හිහය නිසා ගොවීන්ට තම අස්වනු නෙලා ගැනීමට නොහැකි වීමත් සමග අස්වනු අපතේ යාම හා විනාශ වීමත් හඳුනා ගැනීමට හැකි විය. එම වාතාවරණය හමුවේ අස්වනු ඔවුන් විසින්ම සෘජුවම වෙළඳ මධාාස්ථාන වෙත ගෙන යාම හෝ තමන් විසින්ම වෙළඳාම් කිරීමට ඔවුන් යොමු වූ බවත්, සාම්පුදායික භෝග වගාවන්ගෙන් මිදී නව භෝග වගාවන් සහ කෘෂිකාර්මික රටාවන් වෙත ද යොමුවූ බවත් හඳුනාගත හැකිවිය.

පුමුඛ පද: සෘජු වෙළදාම, කෘෂිකාර්මික ශුමිකයන්, කොවිඩ් 19, දෛනික ආර්ථිකය, ශුම හිභය

¹ විශ්වවිදහාල ශිෂහ, පුජාවිදහා දෙපාර්තුමේන්තුව, කොළඹ විශ්වවිදහාලය

² සහකාර කථිකාචාර්ය, සමාජවිදහා දෙපාර්තුමේන්තුව, කොළඹ විශ්වවිදහාලය

Low Income Urban Dweller's Perception on Social Stigmatization during a Pandemic Situation; A Study based on "Sayurupura" Condominium in Angulana.

H.L.S.De Zoysa¹

The COVID 19 pandemic situation impacted on human social, economic, political and cultural behaviour. Low income urban dwellers have also been affected by COVID 19 pandemic. This community faced several problems when they adhered to new health care practices. Therefore this study focused on identifying how low income urban dwellers reflect upon their existing stigmatized identity corresponding to the pandemic. Since the major objective of this study was, to explore experiences and internal reflections of condominium dwellers towards the stigmatization during the pandemic, a qualitative approach was employed. Data was collected from twenty in-depth interviews with community members in "Sauyrupura" condominium in Angluana. Thematic analysis was used for the data analysis process. The analysis indicates that, the low-income urban dwellers are highly likely to encounter social stigmatization and it can lead to social exclusion. Consequently, the inhabitants (low -income urban dwellers) are likely to be discriminated in accessing social services and securing their day-to-day opportunities, such as within the job interviews, in the grocery shops and even in public transportation. In conclusion, social stigmatization is identified to be a threatening issue during the second wave of the pandemic and people who were subjected to quarantine were highly vulnerable when they exposed to the public due to the stigmatization.

Key Words: Condominium, COVID19, Low income, Stigmatization, Urban

¹Undergraduate, Department of Sociology, University of Ruhuna

Life with COVID 19: Cultural dynamism, class condition and modification of elementary forms of lifeworld

Samitha Udayanga¹

The "Pandemic" which belong to history, and perceived to be a dystopian fiction has now become a real lifeworld experience while jeopardizing every aspect of social life. "Life with Covid 19" has now been promoted over the initial promise of "Battle against Covid-19". However, the changes brought in by the pandemic condition to existing moral reasoning has not been adequately studied. Therefore, this study investigates how elementary rules of lifeworld processes among urban middle-class families have been unconsciously-modified and culturally absorbed in a time of uncertainty. An interpretative phenomenological approach was followed in this study and fifteen in-depth interviews with urban middle-class families were conducted. Thematic analysis of data reveals that non-mandatory lifeworld social actions have become categorically imperative mandatory actions. As Covid-19 shakes the entire social system, non-moral reasoning can fade out while conditioning them obligatory, so that no alternative is presented. Urban middle-class families are likely to encounter an imbalance in cognitive orientation so that they are unable to perform obligatory tasks, as that contradicts with archaic desires/interests. Moreover, results/ends are given prominent place than the method employed toward that end. Mean-oriented action decisions have been neglected while justifying any mean toward the overall wellbeing. Overall, this study highlights that even though the mean-reliant behaviour is vital for a just society, in a pandemic situation where the entire social structure has been shaken, goal/end-contingent decision making in the lifeworld is likely to be promoted.

Keywords: Class Condition, Covid-19, Lifeworld, Moral Reasoning, Pandemic Condition

¹Lecturer (Probetionary) Department of Sociology, University of Ruhuna

Impact of Inflation and GDP changes on Unemployment: A Study on the Sri Lankan Economy in 1985-2020

P.M.G.S.Nipunika¹, W.M.Jayathilaka²

This study has examined the impact of the changes in inflation and Gross Domestic Product (GDP) on unemployment in Sri Lanka using secondary data from 1985 to 2020. These three vari-ables are considered as dominant macroeconomic variables in an economy. Unemployment is a burning problem in developing countries like Sri Lanka. Specifically, it has became a severe prob-lem during COVID 19. Many Sri Lankan workers have lost their jobs during lockdown. Unem-ployment can be result on inflation and value of the GDP in a country. There are number of studies on the impact of inflation and Unemployment on the GDP. However, there are only few studies to be found on the impact of GDP and inflation on Unemployment specifically in the Sri Lankan context. Present study addresses this gap and with special attention given to the impact of COVID 19. Mainly, the study employs a multiple regression analysis and correlation matrix analysis. Furthermore, it identified the trend of the three variables and forecasted three years ahead values for the variables. According to the trend identification of three variables, the quad-ratic trend model is acceptable to describe the longterm movements of the Inflation, GDP and unemployment in Sri Lanka. However, the results of the Regression analysis, did not indicate an influencing relationship of Sri Lankan GDP and Inflation on Unemployment. It is important to identify the relationship, trends and future values of these macroeconomic variables. Such identi-fication is specifically important in this period of COVID 19 which have a negative impact on the economy. Study concludes that the Sri Lankan government should pay attention to increase the growth rates of these three variables in Sri Lanka while making policies to reduce the inter-mitted nature of them.

Key words: Inflation, Unemployment, Gross Domestic Product, COVID 19, trend identifica-tion

¹Department of Economics, University of Ruhuna ²Department of Economics, University of Ruhuna

Home in a high-rise housing project in the city of Colombo, Sri Lanka

Avanka Fernando¹

My study focuses on home in a high-rise housing project and the everyday life of an urban community in Colombo. My main research objective investigates processes, relationships and means which afford resettled residents in an urban resettlement housing project in the City of Colombo to construct a sense of home. This presentation concentrates on the impact of Covid-19 on home in Sri Lankan society and culture. My field-site was situated in a high-rise housing project in Colombo North, Sri Lanka which is home to diverse ethno-religious and socioeconomic groups. My research explores how people living in informal settlements in the City of Colombo were resettled from *wattas* into high-density, high-rise housing complexes. I use ethnographic research in the form of a household survey, life histories and participant observation to investigate "lived experiences" of resettled urban residents in Colombo. During the Covid-19 lockdown, participant observation, daily telephone and social media conversations were used to keep in contact with my interlocuters. I draw from literature which elicits ideas on how global and local processes impacts the concept of home. Data from my ten interlocuters illustrates how social class, ethnicity and religion, gender, age, health status and mobility, watta affiliations, access to kinship and other social networks, spatial arrangements within the flat affect the notion of home within Colombo during Covid-19. In conclusion, my research demonstrates how home is constructed in a resettlement housing project in the City of Colombo, while being affected by global and local discourses of precarity and insecurity. This study recommends building on the heterogeneity of urban communities and pre-existent community structures and strengths to reduce the harm done to communities in times of crises.

Key words: Covid-19, Colombo, urban resettlement, home

¹ Lecturer, Department of Sociology, University of Colombo.

கோவிட்-19 இலங்கை முஸ்லிம்களின் இறப்புக் கலாசாரத்தில் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள்: சமூகஇ சமயஇ கலாச்சார நோக்கு

The Impact of Covid-19 on the Death Culture of Sri Lankan Muslims: A Social, Religious, and Cultural Perspective

M.F. Famees¹, J.S. Fathima Sajla², F. Fathima Farha,³

ஒரு சமுதாயத்தின் கலாசாரத்தினை அடையாளப்படுத்துவதில் வாழ்க்கை வட்டச் சடங்குகள் முக்கிய வகிக்கின்றன. இறப்புச் சடங்கானது உலகளாவிய ரீதியில் எல்லா சமயங்களுக்கும் ஒரு பங்கு அமங்கலமான நிகழ்வாகும். ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் அவர்களுக்கென தனித்துவமான இருப்புக் கலாசாரத்தினைக் கொண்டுள்ளனர். இஸ்லாமியக் கலாசாரத்தில் ஜனாஸாக் கடமையை நிறைவேற்றுவது உரிமையாகவும், சுன்னவாகவம். இறந்தவர் மீதான இறந்தவரினைக் குளிப்பாட்டல், கபனிடல். தொழுவித்தல், அடக்கம்செய்தல் கடமையாகவும் அமைந்துள்ளன. முஸ்லிம்களின் கலாசாரத்திற்கு மாறாகத் தகனம் செய்யப்படுவதனால் இறந்தவருக்கான கடமைகளை நிறைவேற்றலில் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதுடன், தாக்கங்களினையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவ் ஆய்வானது அத்தகைய மாற்றங்களில் செல்வாக்குச் செலுத்திய காரணிகளை மையமாகக் கொண்டு முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது கோவிட்-19 இற்குப் பின்னரான முஸ்லிம் இறப்புக் கலாசாரத்தில் ஏற்பட்ட தாக்கங்களை இலங்கைச் சூழலை மையமாகக் கொண்டு ஆராய்கின்றது. கொவிட்-19 ஆனது முஸ்லிம்களின் இறப்புச்சடங்குக் கலாசாரத்தில் ஏற்பட்ட தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களையும், அதனால் ஆராய்வதுடன், ஏதுவான பரிந்துரைகளையும் முன்வைக்கின்றது. இவ்வாய்வினை மேற்கொள்வதற்காகப் பண்புசார் ஆய்வு நேர்காணலின் இவ்வாய்விற்கான மாதிரியானது, முறையியல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மூலமாகப் பனிப்பந்து மாதிரி முறையினூடாக நாடளாவிய ரீதியில் பல்வேறுபட்ட பிரதேசங்களிலிருந்தும் 15 இஸ்லாமிய அறிஞர்களிடம் இருந்து தகவல்கள் பெறப்பட்டுள்ளன. ஆய்வுக்குத் தேவையான தரவுகளாக இரண்டாம்நிலைத் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. முதலாம் மற்றும் தரவுகள் மரணக்கடமைகளினை நிறைவேற்றுவதில் காணப்படும் தற்போதைய சவால்களானவை கோவிட்-19 இற்கு முன்னரான நிலைமையிலும் வேறுபடுவதினைக் கலாசார நோக்குநிலையை மையமாகக் கொண்டு ஆராய்கின்றது. இந்த ஆய்வுத்தரவுகளுக்கு மேலும் வலுவூட்டும் வகையில் நூல்கள், பத்திரிகைகள், இணையத்தளங்கள் என்பவற்றிலிருந்தும் தகவல்கள் பெறப்பட்டன. பெறப்பட்ட தகவல்கள் கருப்பொருள் பகுப்பாய்வு முறையில் பகுப்பாய்வுச் செய்யப்பட்டுள்ளது. மரணக்கடமைகள் மற்றும் சடங்குகளை முழுமையாக நடத்த முடியாமை, பங்கேற்பில் ஆர்வம் இன்மை, செய்தியினை வெளிப்படுத்தாமை, குடும்பத்தவர்கள் மாத்திரம் பங்கேற்கேற்கின்றமை போன்றவற்றால் கூட்டுக் கடமையான இறப்புச்சடங்கு தாக்கத்திற்கு உட்பட்டுள்ளதுடன், நேர அதிகரிப்புக் கலாசாரம், ஆரோக்கியத்தை நாடிச் செல்லும் நடத்தையில் மாற்றம், சமூக முரண்பாடுக் கலாசாரம், தரிசித்தல் மற்றும் அடையாளமின்மை, பிரமகக் கலாசராக் தாக்கம், முகத்தினைப் பார்க்க முடியாமை, பயம் மற்றும் அச்சம் உட்பட பல தாக்கங்களுக்கு உள்ளாக்கப்படுவதனை இவ்வாய்வு அடையாளப்படுத்துகின்றது. இக்கலாசாரத் தாக்கங்களில் இருந்து மீள்வதற்கான பரிந்துரைகளையும் முன்மொழிகின்றது.

திறவுச்சொற்கள் : கோவிட்-19, முஸ்லிம்கள், இறப்புச் சடங்கு, கலாசாரம், இலங்கை

¹ Research Assitant, Medical Research Institute

²Department of Sociology, University of Colombo

³ Department of Sociology, University of Colombo

தொற்று நிலைமையின் போது புத்துயிர் பெற்ற தேயிலைப் பெருந்தோட்ட மக்களின் இயற்கையுடன் அமைந்த பாரம்பரிய வாழ்வியல் அம்சங்கள்: பொகவந்தலாவ தெற்கு கிராம சேவகர் பிரிவை அடிப்டையாகக் கொண்ட ஓர் ஆய்வு

The Revival of traditional practices connected with nature in everyday life: Malaiyaha Tamil communities During the Pandemic (A Research Based in Bogawantalawa South Grama Niladhari Division)

M. Kirshnasoban¹, N. Pasdevan²

இலங்கையில் பரவிவருகின்ற கொரோனா தொற்றினால் மக்களின் சமூக பொருளாதார வாழ்வியல் குறிப்பாக இக்காலப்பகுதியில் கோலங்கள் வெகுவாக மாற்றமடைந்துள்ளன. அமுல்படுத்தப்பட்ட இறுக்கமான முடக்கல் நிலைமையினால் மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கை மாற்றங்களுக்கு உட்படலாயின. இதனால் மக்கள் சூழலோடு இணைந்த பாரம்பரிய வாழ்வியல் முறைமைகளுக்குப் புத்துயிர் அளித்துள்ளனர். அவ்வகையில் இவ்வாய்வின் பிரதான நோக்கம் தொற்று நிலைமையின் போது புத்துயிர் பெற்ற தேயிலைப் பெருந்தோட்ட மக்களின் இயற்கையுடன் அமைந்த பாரம்பரிய வாழ்வியல் அம்சங்களை இனங்காண்பதாகும். நுவரெலியா மாவட்டத்தின் பொகவந்தலாவ தெற்கு கிராமசேவகர் பிரிவில் உள்ள 1591 இந்துமதக் குடும்பங்களில் இருந்து 80 குடும்பங்கள் எளிய எழுமாற்று மாதிரி எடுப்பு முறை மூலம் (05 வீதமான குடும்பங்கள்) தெரிவு செய்யப்பட்டு வினாக்கொத்துக்கள் ஊடாகத் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு சேகரிக்கப்பட்ட முதலாம், இரண்டாம் நிலை தரவுகள் Excel package மூலம் பகுப்பாய்விற்கு உட்படுத்தப்பட்டு முடிவுகள் விபரண ரீதியாகவும், அளவுசார் முறையிலும் காட்டப்பட்டுள்ளன. பகுப்பாய்வுகள் மூலம் பெறப்பட்ட முடிவுகளின்படி, மலையகத்துக்கே உரிய "சேமன் கீரை", "சவ்சோக்காய்" போன்ற இயற்கை உணவுகளை நுகர்தல், குடும்ப உறுப்பினர்கள் ஒன்றாக அமர்ந்து உணவு உட்கொள்ளும் முறை, கற்கள் மற்றும் மரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட நடுகல் வழிபாட்டு முறை, இயற்கை மூலிகைகளின் அடிப்படையான பாட்டி வைத்தியம், பாரம்பரிய தொற்று நீக்கிகளைப் பயன்படுத்திக் கை, கால்களைச் சுத்தம் செய்தல். சேதனக் கழிவுகளான வீட்டுக் கழிவுகள், விலங்குக் கழிவுகளை அடிப்படையாக கொண்டு வீட்டுப் பாவனைக்குரிய இரசாயனங்களற்ற மரக்கறிகளை உர்பத்தி செய்தல் மர்நும் அயலவர்களிடையே மேலதிக உந்பத்திகளைப் பகிர்ந்துக்கொள்ளும் மனநிலை போன்ற தேயிலைப் பெருந்தோட்ட மக்களின் இயற்கையுடன் அமைந்த பாரம்பரிய வாழ்வியல் அம்சங்களை மலையகச் சூழலே தீர்மானித்துள்ளது என்ற கலாசார சூழலியல் கோட்பாடுடன் தொடர்புபட்டுள்ளமையை இவ்வாய்வானது வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது.

திறவுச் சொற்கள்: கொரோனா, பாரம்பரிய வாழ்வியல் முறைமை, நடுகல் வழிபாடு, தேயிலைப் பெருந்தோட்ட மக்கள், கலாசார சூழலியல் கோட்பாடு

¹Undergraduate, Department of Geography, University of Colombo.

² Undergraduate, Department of Sociology, University of Colombo.

වසංගත තත්වයන් යටතේ ශී ලංකා සමාජය හා සංස්කෘතිය

එච්. ටී. කේ. අයි. ජයරත්න¹

වර්තමානය වන විට කොවිඩ් 19 හෙවත් කොරෝනා වෛරසය සමස්ථ ගෝලීය පුජාවම මුහුණදෙන අර්බුධයක් බවට පත්ව ඇත. ගෝලීය වසංගතයක් බවට පත්ව තිබෙන කොරෝනා වසංගතය හමුවේ දේශීය සන්දර්භය යටතේ සමාජය හා සංස්කෘතිය පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීම මෙම පර්යේෂණයේ අපේක්ෂිත අරමුණ වේ. ලාංකීය දේශපාලන අවකාශය තුළ සිදුවන රාජා පුතිපත්ති කිුයාවලිය කොරෝනා වසංගත තත්වය හමුවේ සමාජ හා සංස්කෘතික අවකාශයට බලපෑ ආකාරය කෙසේද යන්න අධායනය මෙම පර්යේෂණයේ ගැටලුව වේ. පර්යේෂණ ක්ෂේතුය වුයේ පන්නල පුදේශීය ලේකම් කොට්ඨාශයේ ලබ්බල ගුාම සේවා වසමයි. මෙහි සන්දර්භ තල අධායනය කිරීමට පුතාක්ෂමුලවාදී හා පශ්චාත් පුතාක්ෂමුලවාදී කුමවේදයන්හි සංකල්පයන් භාවිතා වූ අතර කේෂ්තු පර්යේෂණය සඳහා මාර්ගගත සාකච්ජා, සම්මුඛ සාකච්ජා, නිරීක්ෂණ යන විධිකුම භාවිත විය. මෙම පර්යේෂණයේදී පුධාන වශයෙන් ලාංකීය දේශපාලන අවකාශය තුල වසංගතයට පූර්ව හා පශ්චාත්කාලීන රාජාා පුතිපත්ති කියාත්මක වන්නේ කෙසේද, ලංකාවේ වසංගතයට පූර්ව හා පශ්චාත් සමාජ හා සංස්කෘතිය පසුබිම කෙසේද, රාජා පුතිපත්ති කියාවලිය පූර්ව හා පශ්චාත් වසංගත තත්වයන් හමුවේ සමාජයට හා සංස්කෘතියට බලපැවේ කෙසේද යන්න පිළිබඳ අවධානය යොමු කරමින් මෙම ශාස්තීය පර්යේෂණය සිදු කෙරුණි. මෙම පර්යේෂණය සඳහා උපනාාසය වුයේ ලංකාවේ රාජා පුතිපත්තීන්හි පුතිවිපාක සමාජ හා සංස්කෘතික අවකාශයේ අර්බුධ තුළින් නිරූපණය වේ යන්නයි. පර්යේෂණය මඟින් උපනාහසය සනාථ විය. ඒ අනුව මෙම පර්යේෂණයේදී රාජා පුතිපත්ති සාධනීය මෙන්ම නිශේධනීය පුතිවිපාක ගෙන දෙන විට සමාජ සංස්කෘතික ගැටුම්, අර්බුධ මඟින් එම පුතිවිපාක වාර්ගිකත්ව සංස්කෘතික තත්වයන්ට ආරෝපිතව සමාජ අවකාශය තුළින් දෘෂාාමාන වේ යනනත්, රාජා පුතිපත්ති කියාවලිය හරහා බහිෂ්කරණයට ලක් වූ පුරවැසි කණ්ඩායම් තුළින් සමාජ සංස්කෘතික අර්බුධයන්ට මූලිකත්වය දීම යනාදිය මෙම පර්යේෂණයේ නිගමන බවට පත්විය.

පුමුබ පද : රාජ් බලය, අධිකාරිය, රාජ් පුතිපත්ති, බහිෂ්කරණය, අර්බුධ හා ගැටුම්

¹ Assistant Lecturer, Department of Political Science and Public Policy, University of Colombo.

People's Expectations and Official Communication of the Ministry of Health During the COVID-19 Period

ADNL Ruwanpathirana¹, HVK Piyumali², BKD Lakmali³, AMAS Gunasekara⁴, SKRS Kumarasiri⁵

This study directly focused on finding out what the people in Sri Lanka expect from the official communication of the Ministry of Health during the COVID-19 critical period. Coronavirus disease (COVID-19) is an infectious disease caused by a newly discovered coronavirus. Most people infected with the COVID-19 virus will experience mild to moderate respiratory illness and recover without requiring special treatment. Older people and those with underlying medical problems like cardiovascular disease, diabetes, chronic respiratory disease and cancer are more likely to develop serious illness (WHO). The main goal of this study was to identify people's expectations from official communication of the Ministry of Health during the COVID-19 period. This research is primarily based on qualitative data and it was conducted with the participation of 130 respondents. This question was directly posed to the respondents and they explained their views. A short discussion ensued, and the respondents were given an opportunity to freely express their views. While some of them gave short answers, the majority talked at length how they felt. Based on the diversity of the sample used, the responses of the respondents also varied, and contradictory ideas and information were also expressed. The following themes could be identified after analyzing the data. Awareness on updated information, regulations, and circulars on COVID-19; Identification of the positions of the western medical method and local medical method on the COVID-19 virus. Awareness on current news related to COVID-19; Expectation to know the availability of healthcare facilities related to hospitals and expectation to know about global health tendencies. In conclusion although the public was conscious about the official communication of the Ministry of Health.

Key words: COVID – 19, Ecpectations, Ministry of Health, Official Communication

¹ Lexturer (Probationary), Department of Sociology, University of Ruhuna

² Assitant Lecturer, Department of Sociology, University of Ruhuna

³ Assitant Lecturer, Department of Sociology, University of Ruhuna

⁴ Senior Lecturer, Department of Sociology, University of Ruhuna

⁵ Assistant Lecturer, Department of Sociology, University of Ruhuna

A Study of COVID – 19 Epidemic Awareness and Propensity to Use Indigenous Traditional Medicine

Hansi Kankanamge¹

Coronavirus Disease 2020 (COVID-19) is the official name of a respiratory infectious disease caused by a new coronavirus. Sri Lanka has taken steps to combat the virus in a manner different from the rest of the world. Cultural values, medical interventions, and diplomacy of Sri Lanka have been used for this purpose. The main objective of this study was to understand the awareness of COVID -19 Epidemic and the propensity to use Indigenous Traditional Medicine. To achieve the target, a sample of 100 respondents was selected under the random sampling method. Questionnaire have use in Online survey (Google Form) and have conducted during pandemic. An Online survey (Google Form) was used to collect primary data. This study also utilized secondary data sources from the World Health Organization and Ministry of Health. Majority of the sample resided in the Matara District out of which 11 (10.9%) of them were infected with COVID-19. The most common symptoms of COVID-19 are fever, tiredness, and dry cough. Some patients also show symptoms such as aches and pains, nasal congestion, runny nose, sore throat, or diarrhoea. Most people (about 70 %) recover from the disease without needing special treatment. This study shows that the Health Department of Sri Lanka took many decisions to prevent the disease and among them, Health and hygiene awareness was the foremost. Respondents answered that they used traditional herbal medicine to increase the body's immunity, which is 77% of the sample. Furthermore, 90% of the selected sample mentioned that they have not used traditional medicines before the pandemic situation but have used traditional herbal medication during the COVID -19 Pandemic. According to this study, 86% of the sample spent money (500 -1000 rupees) to purchase herbal medication. Majority of respondents used indigenous medicines such as Coriander (Koththamalli), Turmeric, Ginger, Veneer (Weniwalgeta), Kohomba Leaves. Nevertheless, as of now, there is no concrete scientific evidence has been received to support the use of traditional medicine in the treatment and management of COVID -19 in Sri Lanka.

Key words: COVID -19, WHO, Indigenous, Immunity

¹Research Assistant, Department of Geography, University of Colombo

ධම්මික පැණිය : සීමාංකනය හා පරිහාරය ගැන සිද්ධි අධායනයක්

තමලු පියදිගම 1

ධම්මික පැණිය පිළිබඳ සිද්ධිය කොවිඩ්-19 වසංගතයේ සංස්කෘතිකමය පැතිකඩක් දක්වයි. වෛදා කුම සීමාංකනය (Demarcation) යටතේ විදාහත්මක හා අවිදාහත්මක ලෙස බෙදීම ඇතැම් වෛදාහ කුමවල වර්ධනයට බාධාවක් වන ලෙස බලපා ඇත. ඒවා අධිපති වෛදා කුමයේ අධිකාරිය තුළ ස්ථානගත කරවීම හෝ පූර්ණයෙන් බැහැර කිරීම සිදුවන අතර එවන් වෛදා කුමවල නියැලෙන පිරිස් හා ඒ හා සම්බන්ධ ගුප්ත අධාාත්මික අත්දැකීම් ලබන පිරිස් පරිහාරයට (discrimination) භාජනය වේ. සීමාංකනයේ මෙම පරිහාරක මානය මෙම අධායනයෙහි සාකච්ඡා කෙරේ. ගුණාත්මක පර්යේෂණ කුමවේදය මත පදනම්ව 2020 වර්ෂය තුළ සමාජ මාධායේ හා අන්තර්ජාල පුවත් වෙබ් අඩවි හා බ්ලොග් අඩවිවල ධම්මික පැණිය පිළිබඳව පළවූ සටහන් මෙහිදී තේමා විශ්ලේෂණයට හා අන්තර්ගත විෂ්ලේෂණයට ලක් විය. පාරම්පරික වෛදා කුම ඇතුළු විකල්ප හා අනුපූරක වෛදා කුමවල නියැලෙන පිරිස් ඉලක්ක කොට ගෙන ආයතනිකව හා සමාජයීයව පරිහාරයක් කිුයාත්මක වන බවත් මේ වෛදා කුම හා බැඳුණු දිවා දෘෂ්ටිය (Visionary Experience) ඇතුළු අාධාාත්මික අත්දැකීම් හා ආයතනික අධාාපන මට්ටමේ විසමතාවය පරිහාරය සඳහා විශේෂයෙන් ඉලක්ක වන බවත් පෙනුණි. සීමාංකනය මඟින් විදාාවන් හා න-විදාාවන් වෙන් කිරීම සමඟ න-විදාා ලෙස සමාජයීයව හා ආයතනිකව හඳුනාගන්නා පද්ධතිවල කියාකාරී පුද්ගලයින් මත එල්ල කෙරෙන පරිහාරය සතා පිළිබඳ අධිකාරය විදාාාවට පැවරීම මඟින් සුජාතකරණයට ලක් වීම නිසා විකල්ප හා අනුපූරක ලෙස හැඳින්වෙන වෛදා කුම හා ඒවායේ නිරතවන පිරිස් මත අමතර පීඩනයක් පැනවීම ඒවායේ වර්ධනයට අහිතකර ලෙස බලපා ඇත.

පුමුඛ පද: සීමාංකනය, පරිහාරය, ධම්මික පැණිය, කොවිඩ්, කාලි

¹ ඉලෙක්ටොනික විදයුත් සන්නිවේදන ඉංජිනේරු දෙපාර්තුමේන්තුව, ඉංජිනේරු පීඨය, මොරටුව විශ්වවිදහාලය.

Social Perspective of Prevailing Sanitary practices among Urban Population

K. Rewathy¹

The condition of Sri Lanka is not in a safe hand for the pandemic. A lot of sanitation practices and safe methods are followed by the urban population compared to village community. Since the down town areas are seemingly crowded, people being extra vigilant towards their health and protection. Every stores and public gathering places in urban, strictly following the standard sanitary practices according to the government's health guidelines. This study was conducted to get the public perspective towards the prevailing sanitary practices and their view point towards the continuation of the same. Therefore, 50 working individuals in different sectors were chosen for the questionnaire survey through purposeful convenience sampling method. Participants were chosen from different ages to gather various aspects of the particular matter. Accordance with the public recognition of the phenomenon, individual health care practices have been found. Common urban environmental issues were exposed by the participants and the sanitary practices such: wearing masks, washing hands often, using sanitizers, and having immunity boosting food. Youngsters and the mid aged community prefer the continuation of the sanitary practices even after the pandemic. But the elderly community refused to engage in such practices cause of the disability and inability. Advantageous of the continuation of sanitary practices in the urban were given by the urban population. Therefore, the public gathering places in the urban keep doing the sanitary practices in a prolonged manner, which could mitigate more health issues in the future. Though the study is limited to the urban area, this path could lead to further studies with different regions.

Key words: Covid-19, Health, Urban, Sanitary, Population

¹Lecturer (Probationary), Department of Geography, University of Colombo

වසංගත තත්ත්වය යටතේ ශී ලංකාවේ සමාජය හා සංස්කෘතිය

ඩබ්ලියු. පී. කේ. පියමාලි¹

කොවිඩ්-19 වසංගත තත්ත්වය 2020 වසරේ ඇති වූ මහා පරිමාණ වාවසනයකි. ගෝලීය වශයෙන් ලක්ෂ ගණනක් ජීවිත හානි ඇතිවෙමින් තිබියදී මෙය සෑම රාජායක්ම පුබල සමාජ ආර්ථික ආගාධයක් කරා මෙහෙයවනු ලබන්නේ මිනිසුන්ගේ දෛනික ජීවන රටාව මුළුමනින්ම බිඳදමමිනි. එහෙයින් "නව සාමානාකරණය" යන යෙදුම සමාජය වෙත හඳුන්වා දෙනු ලබන අතර එමඟින් වසංගත තත්ත්වයේ පැවැත්මට සාපේක්ෂව ඒ හා සමානව මිනිස් ජීවිත වෙනස් කරගත යුතු වන්නේ කෙසේද යන්න සාකච්ඡාවට ගනු ලැබිණ. ගෝලීය වශයෙන් ඇතිවූ වසංගතයේ බලපෑම 2020 වසරේ ජනවාරි මස වන විට ලංකාවට බලපැ නමුත් එහි පළමු වාාප්ති අවස්ථාව ඇතිවන්නේ එම වසරේ මාර්තු මස දීය. මැත කාලීනව මහා පරිමාණ වසංගතයක අත්දැකීම් නොලැබ සිටි ශී ලාංකික සාමානාය පුරවැසියාගේ ජීවන තත්ත්වය කොවිඩ්-19 හමුවේ නොසිතු විරූ අයුරකින් පරිවර්තනයකට ලක් විය. ජනයාගේ දෛනික කියාකාරකම් සියල්ල ක්ෂණයකින් අහෝසි වී යන අතර සියලු ජනයා තම නවාතැන්වලට සීමා කිරීමට රජය පියවර ගනු ලබන්නේ වසංගත මර්දන වැඩසටහනෙහි පළමු පියවර වශයෙනි. අපේක්ෂා නොකළ පරිදි ඇතිවූ නව තත්ත්වයට තම ජීවිත හැඩගස්වා ගැනීමට උත්සාහ ගනු ලැබූ ජනතාවට ඒ සඳහා අවශාය වූ ඝෘජු සහයෝගය ලබා දීම ජනමාධාය කියාකාරීත්වය විසින් අරඹනු ලැබිණ. නව සාමානාකරණය යටතේ ශී ලංකාවේ සමාජය සහ සංස්කෘතිය ජන මාධායන්ගේ ජනපියම මාතෘකාව බවට පත්වන්නේ එතෙක් සමාජයේ පැවති අනවරත සමාජ තරඟයට විරාමයක් ලබා දෙමිනි. වසංගතය පදනම්ව ඇතිකරනු ලැබූ පුශස්තම අතුරුඵලය බවට පත්වන්නේ එතෙක් විසිරී තිබූ කුටුම්භය ඒකරාශී කිරීමය. වසර ගණනාවක් පුරාවට තම නිවැසියන් සමඟ වඩාත් සමීපව දහවල රාතිය ගත කිරීමට කාලය අහිමිව තිබූ ඇතැමුන්ව ඒකරාශී කිරීමට සමත්විය. රැකියාව නිසාවෙන් තම කාලය අහිමි දෙමාපියන්ට හෝ වැඩිහිටියන්ට, ඉගෙනීම නිසාවෙන් කාලය අහිමි වූ දරුවන්හට ද තම දරුවන් හා දෙමාපියන් එක්ව ගත කිරීමට කාලය හිමි කරන ලදී. මෙය සමාජීය වශයෙන් නව පුබෝධයක් මෙන්ම සංස්කෘතිකමය සාධකයන් පිළිබඳව එතෙක් නොතිබූ අවධානයක් නිර්මාණය කරන ලදී. මෙහිදී ජනමාධාය, සමාජ මාධාය මෙන්ම සියලු සන්නිවේදන මාධායන් එක්ව නව සමාජ රටාව පවත්වාගෙන යාමේ කියාවලියට සකීයව දායකත්වය සපයන ලදී. එහෙයින් ශී ලාංකීය සමාජය හා සංස්කෘතිය කොවිඩ්-19 වසංගතය හේතුවෙන් නව මාවතක් කරා ගමන් කරන ආකාරය පර්යේෂණයට භාජනය කරන ලදී.

මුඛා පද - කොවිඩ්-19 වසංගතය, තව සාමාතාකරණය, සංස්කෘතිය, පුද්ගල චර්යා

[්] තාවකාලික සහාය කථිකාචාර්ය, දේශපාලන විදහා අධානාංශය, ශී ජයවර්ධනපුර විශ්වවිදහාලය.

Department of Sociology University of Colombo Colombo 3 Sri Lanka

Email:

sociology.symposium.uoc@gmail.com

